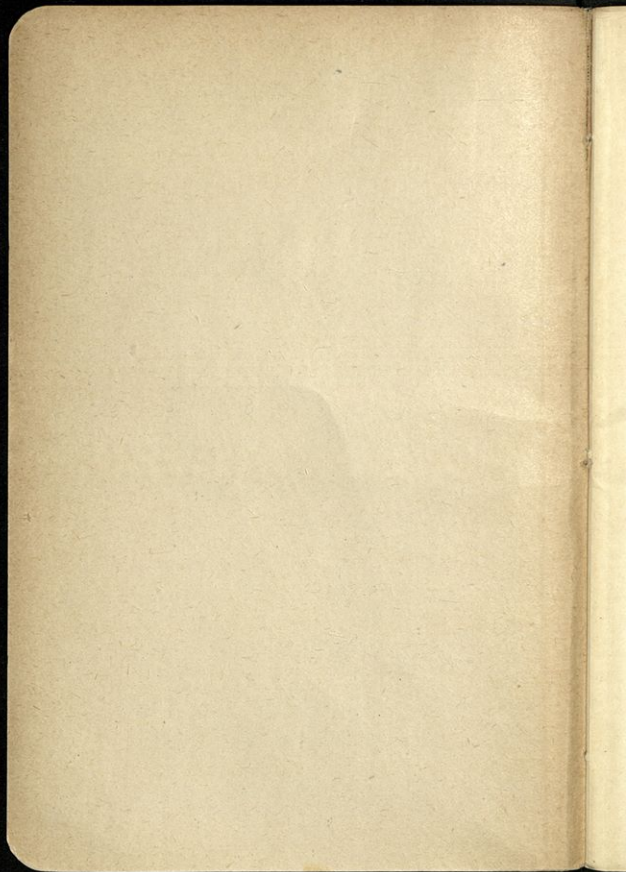

~~29517~~ 45077
~~(27) 28156~~

**EVANGELIJ
PO SV. MATEVŽU.**

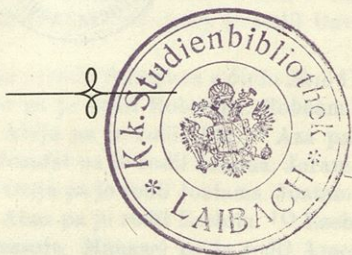

EVANGELIJ PO SV. MATEVŽU.

PO GRŠKEM IZVIRNIKU.

V LJUBLJANI.

NATISNILA IG. PL. KLEINMAYR & FED. BAMBERG.

1911.

45077

IN = 30002497

Evangelij po sv. Matevžu.

Poglavje 1.

Knjiga rodu Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sina Abrahamovega.

² Abraham je rodil Izaka. Izak pa je rodil Jakoba. Jakob pa je rodil Juda in brate njegove. ³ Juda pa je rodil Faresa in Zara s Tamaro. Fares pa je rodil Ezroma. Ezrom pa je rodil Arama. ⁴ Aram pa je rodil Abinadaba. Abinadab pa je rodil Nahsona. Nahson pa je rodil Salmona. ⁵ Salmon pa je rodil Boaza z Rahabo. Boaz pa je rodil Obeda z Ruto. Obed pa je rodil Jeseja. ⁶ A Jesej je rodil Davida kralja.

David kralj pa je rodil Salomona z *bivšo ženo* Urijevo. ⁷ Salomon pa je rodil Roboama. Roboam pa je rodil Abija. Abija pa je rodil Aza. ⁸ Aza pa je rodil Jozafata. Jozafat pa je rodil Jorama. Joram pa je rodil Ozija. ⁹ Ozija pa je rodil Joatama. Joatam pa je rodil Ahaza. Ahaz pa je rodil Ezechija. ¹⁰ Ezechija pa je rodil Manaseja. Manasej pa je rodil Amona. Amon pa je rodil Jozija. ¹¹ A Jozija je rodil Jehonija in brate njegove ob selitvi v Babilon.

¹² Po preselitvi v Babilon pa : Jehonija je rodil Salatijela. Salatijel pa je rodil Zorobabela. ¹³ Zorobabel pa je rodil Abijuda. Abijud pa je rodil Elijahima. Elijahim pa je rodil Azorja. ¹⁴ Azor pa je rodil Sadoka. Sadok pa je rodil Ahima. Ahim pa je

rodil Elijuda. ¹⁵ Elijud pa je rodil Eleazarja. Eleazar pa je rodil Matana. Matan pa je rodil Jakoba. ¹⁶ A Jakob je rodil Jožefa, moža Marije, iz katere se je rodil Jezus, ki se imenuje Kristus.

¹⁷ Vseh rodov torej od Abrahama do Davida je štirinajst rodov, in od Davida do preselitve v Babilon štirinajst rodov, in od preselitve v Babilon do Kristusa štirinajst rodov.

¹⁸ Jezusa Kristusa rojstvo je bilo pa tako: Ko je bila mati njegova Marija zaročena z Jožefom, se pokaže, preden sta se sešla, da je noseča od svetega Duha. ¹⁹ Jožef pa, njen mož, ker je bil pravičen in je ni hotel očitno osramotiti, jo je sklenil skrivaj zapustiti. ²⁰ In ko je to premišljeval, glej, prikaže se mu v spanju angel Gospodov, rekoč: Jožef, sin Davidov, ne boj se vzeti k sebi Marije, žene svoje; kajti kar se je v njej zarodilo, je od svetega Duha. ²¹ Rodila pa bo sina, in imenuj ime njegovo Jezus, zakaj on odreši ljudstvo svoje njih grehov. ²² Vse to pa se je zgodilo, da se izpolni, kar je rekel Gospod po proroku, ki pravi: ²³ »Glej, devica bode noseča in bo rodila sina, in imenovali bodo ime njegovo Emanuel«, kar se tolmači: Bog z nami. ²⁴ Ko se pa prebudi Jožef iz spanja, stori, kakor mu je angel Gospodov ukazal, in vzame k sebi ženo svojo. ²⁵ In ni je spoznal, dokler ni rodila sina, in dal mu je ime Jezus.

Poglavje 2.

Ko se je pa Jezus rodil v Betlehemu Judejskem, v dneh Heroda kralja, glej, pridejo modrijani z Jutrovega v Jeruzalem, ² govoreč: Kje je kralj Judov,

ki se je narodil? Kajti videli smo zvezdo njegovo na Jutrovem, pa smo prišli, da se mu poklonimo. ³ Ko pa to zasliši kralj Herod, se prestraši in ves Jeruzalem ž njim. ⁴ In zbere vse višje duhovnike in pismarje ljudstva ter jih izprašuje, kje se ima Kristus roditi. ⁵ Oni mu pa reko: V Betlehemu na Judejskem, kajti tako je pisano po proroku: ⁶ In ti Betlehem, zemlja Judova, nikakor nisi najmanjši med knezi Judovimi, kajti iz tebe pride vojvoda, ki bo pasel ljudstvo moje, Izraela».

⁷ Tedaj pokliče Herod skrivaj modrijane in poizve od njih natanko, kdaj se je zvezda prikazala. ⁸ In pošlje jih v Betlehem, rekoč: Pojdite in skrbno vprašujte po detetu, a ko ga najdete, sporočite mi, da tudi jaz pridem in se mu poklonim. ⁹ Oni pa, ko so slišali kralja, odidejo. In glej, zvezda, ki so jo bili videli na Jutrovem, gre pred njimi, dokler ne pride in se ne ustavi nad *mestom*, kjer je bilo dete. ¹⁰ Ko pa ugledajo zvezdo, se razvesele s silno velikim veseljem. ¹¹ In pridejo v hišo in vidijo dete z Marijo, materjo njegovo, in padejo na tla ter se mu poklonijo, in odpro zaklade svoje ter mu darujejo darove: zlato in kadilo in miro. ¹² In ker jih *Bog* v spanju opomni, naj se ne vračajo k Herodu, odidejo po drugi poti v svoj kraj.

¹³ Ko so pa oni odpotovali, glej, prikaže se angel Gospodov Jožefu v spanju, rekoč: Vstani in vzemi dete in mater njegovo, pa beži v Egipt in ostani tam, dokler ti ne povem, kajti Herod bo iskal deteta, da bi ga pogubil. ¹⁴ On pa vstane in vzame dete in mater njegovo po noči in pobegne v Egipt, ¹⁵ in

ostane tam do Herodove smrti, da se izpolni, kar je rekel Gospod po proroku, ki pravi: «Iz Egipta sem poklical sina svojega».

¹⁶ Tedaj se Herod, videč, da so ga modrijani prekanili, zelo raztogoti ter pošlje in pomori po Betlehemu in po vsej okolici njegovi vse dečke, *stare* po dve leti in manj, po času, ki ga je natanko poizvedel od modrijanov. ¹⁷ Tedaj se je izpolnilo, kar je rekel prorok Jeremija, govoreč: ¹⁸ «Glas se je slišal v Rami, jok in velik krik, Rahel je plakala za svojimi otroki in ni se dala utolažiti, ker jih ni».

¹⁹ Ko je pa Herod umrl, glej, prikaže se v spanju angel Gospodov Jožefu v Egiptu, rekoč: ²⁰ Vstani in vzemi dete in mater njegovo in pojdi v zemljo Izraelsko, kajti pomrli so, ki so detetu stregli po življenju. ²¹ On pa vstane in vzame dete in mater njegovo in pride v zemljo Izraelsko. ²² Ko pa sliši, da kraljuje v Judeji Arhelaj namesto Heroda, očeta svojega, se zboji tja iti; ko ga pa *Bog* v spanju opomni, krene v kraje Galilejske; ²³ in prišedši tja, se nastani v mestu, ki se imenuje Nazaret, da se izpolni, kar je rečeno po prorokih: «Nazarečan se bo imenoval».

Poglavje 3.

V tistih dneh pa pride Janez Krstnik in v puščavi Judejski propoveduje, ² govoreč: Izpokorite se! kajti približalo se je nebeško kraljestvo. ³ On je namreč tisti, o katerem je povedal prorok Izaija, ki pravi: «Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodu, poravnajte steze njegove!» ⁴ On pa, Janez, je imel

obleko svojo iz velblodje dlake in usnjen pas okoli ledja svojega, a živež njegov je bil: kobilice in divji med. ⁵ Tedaj je prihajal k njemu ves Jeruzalem in vsa Judeja in vsa okolica Jordanska, ⁶ in on jih je krščeval v Jordanu, izpovedujoče grehe svoje. ⁷ Ko pa vidi mnogo farizejev in saducejev, da gredo h krstu njegovemu, jim reče: Gadja zalega! kdo vas je poučil, da ubežite prihodnji jezi? ⁸ Rodite torej sad, vreden izpokorjenja, ⁹ in ne domišljajte si, da bi govorili v sebi: Abrahama imamo za očeta; zakaj pravim vam, da more Bog iz tega kamenja obuditi Abrahamu sinove. ¹⁰ Nastavljena je pa že tudi sekira drevju pri korenini: vsako drevo torej, ki ne rodi dobrega sadu, se poseka in vrže v ogenj. ¹¹ Jaz vas krščujem z vodo za izpokorjenje, a ta, ki gre za menoj, je močnejši od mene, kateremu nisem vreden obuvala nositi: on vas bo krstil s svetim Duhom in ognjem. ¹² On ima velnico v roki svoji in očedi gumno svoje in pospravi pšenico svojo v žitnico, a pleve sežge z neugasljivim ognjem.

¹³ Tedaj pride Jezus iz Galileje k Janezu na Jordan, da ga on krsti. ¹⁴ Janez pa mu je branil, rekoč: Meni je treba, da me ti krstiš, pa hodiš ti k meni? ¹⁵ Jezus pa odgovori in mu reče: Pusti sedaj, kajti tako se nama spodobi, izpolniti vso pravičnost. Tedaj mu pusti. ¹⁶ In Jezus, ko je bil krščen, stopi precej iz vode, in glej, nebesa se mu odpro in Duha Božjega vidi, da gre navzdol kakor golob in prihaja nanj. ¹⁷ In glej, glas iz nebes govori: Ta je Sin moj ljubljeni, ki je po moji volji.

Poglavje 4.

Tedaj odpelje Duh Jezusa v puščavo, da ga izkuša hudič. ² In ko se je postil štirideset dni in štirideset noči, postane potem lačen. ³ Pa pristopi k njemu izkušnjavec in reče: Če si Sin Božji, reci, naj postane to kamenje kruh. ⁴ On pa odgovori in reče: Pisano je: «Ne bo živel človek ob samem kruhu, temuč od vsake besede, ki izhaja iz ust Božjih». ⁵ Tedaj ga vzame hudič v sveto mesto in ga postavi na vrh templja ⁶ in mu reče: Če si Sin Božji, spusti se doli, kajti pisano je: «Angelom svojim bo zapovedal zate, in na rokah te bodo nosili, da se kje z nogo ne udariš ob kamen». ⁷ Reče mu Jezus: Zopet je pisano: «Ne izkušaj Gospoda Boga svojega». ⁸ Zopet ga vzame hudič na zelo visoko goro in mu pokaže vsa kraljestva sveta in njih slavo ⁹ in mu reče: Vse to ti dam, če padeš predme in me moliš. ¹⁰ Tedaj mu reče Jezus: Poberi se, satan! kajti pisano je: «Moli Gospoda Boga svojega in njemu samemu služi». ¹¹ Tedaj ga hudič pusti; in glej, angeli pristopijo ter mu strežejo.

¹² Ko pa zasliši Jezus, da je Janez ujet, se umakne v Galilejo. ¹³ In zapustivši Nazaret, pride in se nastani v Kafarnavmu pri morju, v pokrajinah Zabulona in Neftalima, ¹⁴ da se izpolni, kar je rečeno po proroku Izaiju, ki pravi: ¹⁵ «Zemlja Zabulonova in zemlja Neftalimova, na poti k morju, za Jordanom, poganska Galileja, ¹⁶ narod, ki je sedel v temi, je videl veliko svetlobo, in ki so sedeli v deželi in senci smrti, jim je zasvetila luč».

¹⁷ Odslej je jel Jezus propovedovati in praviti: Izpokorite se! kajti približalo se je nebeško kraljestvo.

¹⁸ Hodeč pa ob morju Galilejskem, ugleda Jezus dva brata: Simona, ki se imenuje Peter, in Andreja, brata njegovega, da mečeta mreže v morje; bila sta namreč ribiča. ¹⁹ In jima reče: Pojdita za menoj, in naredil bom, da bosta lovca ljudi. ²⁰ Ona pa precej popustita mreže in gresta za njim. ²¹ In gredoč od tod dalje, ugleda druga dva brata: Jakoba *sina* Zebedejevega in Janeza brata njegovega v ladji z Zebedejem, nju očetom, da krpata mreže svoje, in ju pokliče. ²² Ona pa precej popustita ladjo in očeta svojega in gresta za njim.

²³ In Jezus je hodil okoli po vsej Galileji, učeč po njih shodnicah in oznanjujoč evangelij kraljestva in ozdravljajoč vsako bolezen in vsako slabost med ljudstvom. ²⁴ In glas o njem se razširi po vsej Siriji, in prineso mu vse bolnike z različnimi boleznimi in mukami, in obsedence in mesečne in mrtvoudne, in ozdravi jih. ²⁵ In spremljale so ga velike množice iz Galileje in iz Deseteromestja in iz Jeruzalema in iz Judeje in z one strani Jordana.

Poglavje 5.

Ko pa vidi množice, stopi na goro, in ko sede, pristopijo k njemu učenci njegovi. ² In odpre usta svoja ter jih uči, govoreč:

³ Blagor ubogim v duhu, ker njih je nebeško kraljestvo. ⁴ Blagor jim, ki žalujejo, ker oni bodo potolaženi. ⁵ Blagor krotkim, ker oni bodo podedovali

zemljo. ⁶ Blagor lačnim in žejnim pravičnosti, ker oni bodo nasičeni. ⁷ Blagor usmiljenim, ker oni bodo usmiljenje dosegli. ⁸ Blagor jim, ki so čistega srca, ker oni bodo Boga videli. ⁹ Blagor miroljubnim, ker oni se bodo sinovi Božji imenovali. ¹⁰ Blagor preganjanim zaradi pravičnosti, ker njih je nebeško kraljestvo. ¹¹ Blagor vam, kadar vas zaradi mene sramoté in preganjajo in vse hudo zoper vas govoré, pa lažejo. ¹² Radujte se in veselite, ker veliko je plačilo vaše v nebesih. Kajti tako so preganjali proroke, ki so bili pred vami.

¹³ Vi ste sol zemlje. Če se pa sol izpridi, s čim se bo osolila? Za nič več ni, nego da se vrže ven in jo ljudje poteptajo. ¹⁴ Vi ste luč svetu. Mesto, ki stoji vrhu gore, se ne more skriti. ¹⁵ Tudi ne prižigajo sveče in je ne devljejo pod mernik, ampak na svečnik: in sveti vsem, ki so v hiši. ¹⁶ Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da vidijo vaša dobra dela in slavé Očeta vašega, ki je v nebesih.

¹⁷ Ne mislite, da sem prišel razveljavljat postavo ali proroke; nisem prišel, da razveljavim, ampak da izpolnim. ¹⁸ Kajti resnično vam pravim: Dokler ne prejdeta nebo in zemlja, ne izgine ni najmanjša črka ali pičica iz postave, dokler se vse ne zgodi. ¹⁹ Kdorkoli torej popači eno najmanjših teh zapovedi in ljudi tako nauči, se bo imenoval najmanjši v nebeškem kraljestvu; kdorkoli jih pa izpolnjuje in uči, ta se bo velik imenoval v nebeškem kraljestvu. ²⁰ Kajti pravim vam, da nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo, če ne bo pravičnost vaša večja nego pismarjev in farizejev.

21 Slišali ste, da je rečeno starim: «Ne ubijaj; kdor pa ubije, zapade sodbi». 22 A jaz vam pravim, da vsak, kdor se brez razloga jezi na brata svojega, zapade sodbi; kdorkoli pa reče bratu svojemu: Raka! pride pred veliki zbor; a kdorkoli reče: Bedak! zapade peklenškemu ognju. 23 Če torej prineseš dar svoj k oltarju in se tam spomniš, da ima brat tvoj kaj zoper tebe: 24 pusti dar svoj tam pred oltarjem, pa pojdi, spravi se poprej z bratom svojim in potem pridi in daruj dar svoj. 25 Sprijazni se z nasprotnikom svojim hitro, dokler si ž njim na potu, da te nasprotnik ne izroči sodniku, in te sodnik ne izroči hlapcu, in da ne boš vržen v ječo. 26 Resnično ti pravim: Ne prideš iz nje, dokler ne plačaš zadnjega vinarja.

27 Slišali ste, da je rečeno starim: «Ne prešestvuj». 28 A jaz vam pravim, da vsak, kdor pogleda ženo, da si je poželi, je že prešestvoval ž njo v srcu svojem. 29 Če te pa desno tvoje oko pohujšuje, izderi ga in vrzi od sebe; kajti bolje ti je, da pogine eden udov tvojih, nego da bo vse telo tvoje vrženo v pekel. 30 In če te desna tvoja roka pohujšuje, odsekaj jo in vrzi od sebe; kajti bolje ti je, da pogine eden udov tvojih, nego da bi vse telo tvoje prišlo v pekel. 31 Rečeno je tudi: «Kdorkoli se loči od žene svoje, naj ji da ločilni list». 32 A jaz vam pravim: kdorkoli pusti ženo svojo, razen če jo zaradi prešestvovanja, jo zapeljuje v prešestvovanje; in kdorkoli puščeno vzame, prešestvuje.

33 Zopet ste slišali, da je rečeno starim: «Ne prisegaj po krivem; izpolni pa Gospodu prisege

svoje». ³⁴ A jaz vam pravim, da ne prisegajte nikakor, ne pri nebu, ker je prestol Božji, ³⁵ ne pri zemlji, ker je podnožje nogam njegovim, ne pri Jeruzalemu, ker je mesto velikega Kralja: ³⁶ tudi pri glavi svoji ne prisegaj, ker ne moreš ne enega lasu narediti belega ali črnega. ³⁷ Govorjenje vaše pa bodi: Da, da; ne, ne; kar je pa več od tega, to je od hudega. ³⁸ Slišali ste, da je rečeno starim: «Oko za oko, zob za zob». ³⁹ A jaz vam pravim, da se ne upirajte hudemu, temuč če te kdo udari po desnem licu, nastavi mu tudi drugo; ⁴⁰ in kdor se hoče s teboj pravdati in ti suknjo vzeti, pusti mu tudi plašč; ⁴¹ in če te kdo prisili iti eno miljo, pojdi ž njim dve. ⁴² Kdor te prosi, daj mu; in kdor hoče od tebe napósodo, ne odreci mu.

⁴³ Slišali ste, da je rečeno: «Ljubi bližnjega svojega» in sovraži sovražnika svojega. ⁴⁴ A jaz vam pravim: Ljubite sovražnike svoje in molite za tiste, ki vas preganjajo: ⁴⁵ da boste sinovi Očeta svojega, ki je v nebesih, kajti on vелеva solncu svojemu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, in daje dež pravičnim in nepravičnim. ⁴⁶ Kajti če ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno plačilo vam bode? Ne delajo li tega tudi cestninarji? ⁴⁷ In če pozdravljate samo brate svoje, kaj delate posebnega? Ne delajo li tudi pogani tako? ⁴⁸ Vi torej bodite popolni, kakor je popoln Oče vaš nebeški.

Poglavje 6.

Pazite, da ne boste izkazovali pravičnosti svoje pred ljudmi, da bi vas oni videli, sicer nimate plačila pri Očetu svojem, ki je v nebesih. ² Kadar torej dajesh

miloščino, ne trobi pred seboj, kakor delajo hinavci po shodnicah in po ulicah, da jih hvalijo ljudje. Resnično vam pravim: Prejeli so plačilo svoje. ³ Ti pa kadar daješ miloščino, naj ne ve levica tvoja, kaj dela desnica tvoja: ⁴ da bode miloščina tvoja na skrivnem, in Oče tvoj, ki vidi na skrivnem, ti povrne.

⁵ In kadar molite, ne bodite kakor hinavci, kajti oni radi po shodnicah in po uličnih oglih stoječ molijo, da se kažejo ljudem. Resnično vam pravim: Prejeli so plačilo svoje. ⁶ Ti pa, kadar moliš, pojdi v izbo svojo in zapri duri svoje ter moli k Očetu svojemu, ki je na skrivnem, in Oče tvoj, ki vidi na skrivnem, ti povrne. ⁷ Kadar pa molite, ne govorite mnogo kakor pogani, kajti oni mislijo, da bodo uslišani zaradi obilnih besed svojih. ⁸ Ne delajte se torej njim enakih: kajti Oče vaš ve, česa vam je treba, preden ga vi prosite. ⁹ Zatorej vi molite takole: Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi ime tvoje. ¹⁰ Pridi kraljestvo tvoje. Zgodi se volja tvoja, kakor v nebesih, tako na zemlji. ¹¹ Kruh naš vsakdanji daj nam danes. ¹² In odpusti nam dolge naše, kakor tudi mi odpustčamo dolžnikom svojim. ¹³ In ne vpelji nas v izkušnjava, temuč reši nas zlega. Ker tvoje je kraljestvo in moč in slava na vekomaj. Amen. ¹⁴ Kajti če odpustite ljudem njih pregreške, odpusti tudi vam Oče vaš nebeški. ¹⁵ Če pa ne odpustite ljudem njih pregreškov, tudi Oče vaš ne odpusti vaših pregreh.

¹⁶ Kadar se pa postite, ne delajte se žalostnih kakor hinavci; grdé namreč obraze svoje, da se kažejo ljudem, da se postijo. Resnično vam pravim: Prejeli so plačilo svoje. ¹⁷ Ti pa, kadar se postiš, pomazili

si glavo in umij si obraz: ¹⁸ da te ne bodo videli ljudje, da se postiš, temuč Oče tvoj, ki je na skrivnem; in Oče tvoj, ki vidi na skrivnem, ti povrne.

¹⁹ Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer molj in rja razjedata in kjer tatovi podkopavajo in kra-
dejo, ²⁰ temuč nabirajte si zakladov v nebesih, kjer
ne molj ne rja ne razjedata in kjer tatovi ne pod-
kopavajo in ne kradejo. ²¹ Kajti kjer je zaklad tvoj,
tam bo tudi srce tvoje. ²² Svetilo telesu je oko. Če
je torej oko tvoje zdravo, bo svetlo vse telo tvoje.
²³ Če je pa oko tvoje pokvarjeno, bo temno vse telo
tvoje. Če je torej luč, ki je v tebi, tema, kolika bo
ta tema! ²⁴ Nihče ne more dvema gospodoma slu-
žiti: ker ali bo enega mrzil in drugega ljubil, ali bo
enemu vdan in bo drugega zaničeval. Ne morete Bogu
služiti in mamonu. ²⁵ Zato vam pravim: Ne skrbite
za življenje svoje, kaj boste jedli in kaj boste pili,
tudi ne za telo svoje, kaj boste oblekli. Mar ni živ-
ljenje več nego hrana in telo več nego obleka?
²⁶ Poglejte ptice pod nebom: ne sejejo in ne žanjejo
in tudi ne spravljajo v žitnice, in Oče vaš nebeški jih
živi. Mar niste vi veliko več od njih? ²⁷ Kdo izmed
vas pa more s svojo skrbjo postavi svoji primakniti
en komolec? ²⁸ In za obleko čemu skrbite? Poglejte
lilije na polju, kako rastejo: ne trudijo se in ne pre-
dejo; ²⁹ pravim vam pa, da se tudi Salomon v vsej
slavi svoji ni oblekel kakor teh ena. ³⁰ Če pa travo
na polju, ki danes stoji in jo jutri vržejo v peč, Bog
tako oblači, mar ne bode mnogo bolj vas, maloverni?
³¹ Ne skrbite torej in ne govorite: Kaj bomo jedli?
ali kaj bomo pili? ali kaj bomo oblekli? ³² Kajti

vsega tega iščejo pogani. Saj Oče vaš nebeški ve, da vsega tega potrebujete. ³³ Ampak iščite najprej kraljestva Božjega in njegove pravičnosti, in vse to vam bo pridano. ³⁴ Ne skrbite torej za jutri; kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase. Dosti ima vsak dan svojega zlega.

Poglavje 7.

Ne sodite, da ne boste sojeni. ² Kajti s kakršno sodbo sodite, s tako bodo sodili vas; in s kakršno mero merite, s tako se bo merilo vam. ³ Kaj pa vidiš pazder v očesu brata svojega, bruna v očesu svojem pa ne čutiš? ⁴ Ali kako porečeš bratu svojemu: Daj, da izderem pazder iz očesa tvojega, in glej, bruno je v očesu tvojem? ⁵ Hinavec, izderi najprej bruno iz očesa svojega in tedaj boš *šele* videl izdreti pazder iz očesa brata svojega.

⁶ Ne dajajte svetega psom in ne mečite biserov svojih pred svinje, da jih ne poteptajo z nogami svojimi in se ne obrnejo ter vas raztrgajo.

⁷ Prosite, in dalo se vam bo; iščite, in našli boste; trkajte, in odprlo se vam bo. ⁸ Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, se mu odpre. ⁹ Ali kdo izmed vas je človek, ki bi dal kamen sinu svojemu, če ga prosi kruha? ¹⁰ O ali če prosi ribe, bi mu dal kačo? ¹¹ Če torej vi, ki ste hudobni, znate dobre darove dajati otrokom svojim, koliko več dá Oče vaš, ki je v nebesih, dobrega tistim, ki ga prosijo? ¹² Vse torej, kar hočete, da ljudje vam storé, tako storite tudi vi njim; zakaj to je postava in proroki.

¹³ Pojdite noter skozi tesna vrata: ker prostorna so vrata in široka je pot, ki vodi v pogubljenje, in mnogo jih je, ki po njej hodijo; ¹⁴ toda tesna so vrata in ozka je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo.

¹⁵ Varujte se lažnivih prorokov, ki prihajajo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj so pa grabljivi volkovi. ¹⁶ Po njih sadovih jih spoznate. Se li bere s trnja grozdje ali z osata smokve? ¹⁷ Tako vsako dobro drevo rodi dober sad, slabo drevo pa rodi slab sad. ¹⁸ Dobro drevo ne more roditi slabega sadu, in slabo drevo ne more roditi dobrega sadu. ¹⁹ Vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, se poseka in vrže na ogenj. ²⁰ Torej po njih sadovih jih spoznate. ²¹ Ne pride vsak, kdor mi pravi: Gospod, Gospod, v nebeško kraljestvo, ampak kdor izpolnjuje voljo Očeta mojega, ki je v nebesih. ²² Veliko mi jih poreče tisti dan: Gospod, Gospod, ali nismo prorokovali v tvojem imenu, in hudičev izganjali s tvojim imenom, in mnogo čudežev delali s tvojim imenom? ²³ In tedaj jim povem očitno: Nikoli vas nisem poznal; poberite se od mene, ki delate krivico!

²⁴ Vsak torej, kdor sliši te besede moje in jih izpolnjuje, bo podoben modremu možu, ki je sezidal hišo svojo na skalo; ²⁵ in usula se je ploha in pridrle so reke in zapihali so vetrovi in se zagnali v tisto hišo, a ni padla, kajti postavljena je bila na skalo. ²⁶ In vsak, kdor sliši te moje besede in ne dela po njih, je podoben neumnemu možu, ki je sezidal hišo svojo na pesek; ²⁷ in ulila se je ploha in pridrle so

reke in zapihali so vetrovi in udarili ob tisto hišo, in padla je, in njen pad je bil grozen.

²⁸ In zgodi se, ko konča Jezus te besede, da se množice silno čudijo nauku njegovemu; ²⁹ zakaj učil jih je kakor kdor ima oblast, a ne kakor njih pismarji.

Poglavje 8.

In ko je stopil z gore, so šle za njim velike množice. ² In glej, gobavec pride ter se mu poklanja in reče: Gospod, če hočeš, me moreš očistiti. ³ In Jezus iztegne roko ter se ga dotakne, rekoč: Hočem, bodi očiščen! In takoj je bil očiščen svojih gob. ⁴ In reče mu Jezus: Glej, da nikomur ne poveš, temuč pojdi, pokaži se duhovniku in opravi daritev, ki jo je ukazal Mojzes, njim v pričevanje.

⁵ Ko pa pride v Kafarnavm, pristopi k njemu stotnik, ga zaprosi ⁶ in reče: Gospod, hlapec moj leži doma mrtvouden in se grozno muči. ⁷ Jezus mu reče: Pridem in ga ozdravim. ⁸ In stotnik odgovori in reče: Gospod, nisem vreden, da prideš pod streho mojo, ampak reci le besedo, in hlapec moj ozdravi. ⁹ Kajti tudi jaz sem človek pod oblastjo in imam vojake pod seboj, pa velim temu: Pojdi! in gre, in drugemu: Pridi! in pride, in hlapcu svojemu: Stori to! in stori. ¹⁰ Ko pa Jezus to sliši, se začudi in reče tistim, ki so šli za njim: Resnično vam pravim, pri nikomer v Izraelu nisem našel tolike vere. ¹¹ Pravim vam pa, da jih pride mnogo od vzhoda in zahoda in sedeli bodo z Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu, ¹² a sinovi kraljestva bodo

vrženi v zunanjo temo: tam bo jok in škripanje z zobmi. ¹³ In Jezus veli stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, naj se ti zgodi. In hlapec njegov je ozdravel tisto uro.

¹⁴ In ko pride Jezus v Petrov dom, vidi taščo njegovo, da leži in jo trese mrzlica. ¹⁵ In dotakne se njene roke, in mrzlica jo pusti: in je vstala ter mu je stregla. ¹⁶ Ko se je pa zvečerilo, prineso mu mnogo obsedencev; in izžene duhove z besedo in ozdravi vse bolnike; ¹⁷ da se izpolni, kar je rečeno po proroku Izaiju, ki pravi: «On je nase vzel slabosti naše in nesel bolezni naše».

¹⁸ Ko pa vidi Jezus mnogo ljudstva okoli sebe, ukaže iti na drugo stran. ¹⁹ Pa pristopi k njemu neki pismar in mu reče: Učenik, hočem za tabo hoditi, kamorkoli pojdeš. ²⁰ In reče mu Jezus: Lisice imajo brloge in ptice pod nebom gnezda; a Sin človekov nima, kamor bi naslonil glavo svojo. ²¹ A nekdo drugi učencev njegovih mu reče: Gospod, dovoli mi najprej, da grem in pokopljem očeta svojega. ²² Jezus mu pa reče: Pojdi za menoj in pusti, naj mrtvi pokopavajo mrličje svoje.

²³ In ko vstopi v ladjo, vstopijo za njim učenci njegovi. ²⁴ In glej, velik vihar nastane na morju, tolik, da zagrinjajo valovi ladjo: on pa je spal. ²⁵ In pristopijo učenci ter ga zbudé, govoreč: Gospod, otmi nas, pogiblremo! ²⁶ In jim reče: Kaj ste boječi, maloverni? Tedaj vstane, zapretí vetrovom in morju, in velika tihota nastane. ²⁷ Ljudje se pa začudijo in reko: Kdo neki je ta, da so mu tudi vetrovi in morje pokorni?

²⁸ In ko pride na drugo stran, v pokrajino Gadenov, ga srečata dva obsedenca, ki sta prišla iz grobov in sta bila silno divja, da ni mogel nihče mimo iti po tisti poti. ²⁹ In glej, zakričita in rečeta: Kaj imaš z nami, Jezus, Sin Božji? Si li sem prišel, da bi nas pred časom mučil? ³⁰ In daleč od njiju se je pasla velika čreda svinj. ³¹ Zli duhovi pa ga prosijo, govoreč: Če nas izganjaš, pošlji nas v čredo svinj. ³² In jim veli: Pojdite! In oni zapusté *obsedenca* ter odidejo v čredo svinj; in glej, vsa čreda se zakadi z brega v morje in potonejo v vodi. ³³ Pastirji pa zbeže in prišedši v mesto, naznanijo vse, tudi to o obsedencih. ³⁴ In glej, vse mesto pride Jezusu naproti, in ko ga ugledajo, zaprosijo, naj odide iz njih krajev.

Poglavje 9.

In stopi v ladjo ter se prepelje in pride v svoje mesto. ² In glej, prineso mu mrtvoudnega, ki je ležal na postelji. In ko vidi Jezus njih vero, reče mrtvoudnemu: Zaupaj, sin, odpuščeni so grehi tvoji. ³ In glej, nekateri pismarji reko v sebi: Ta preklinja Boga. ⁴ In ko vidi Jezus njih misli, reče: Zakaj mislite hudobno v srcih svojih? ⁵ Kaj je namreč laže, reči: Odpuščeni so ti grehi, ali reči: Vstani in hodi? ⁶ Da boste pa vedeli, da ima Sin človekov oblast, odpuščati na zemlji grehe (nato veli mrtvoudnemu): Vstani in vzemi svojo posteljo in pojdi na svoj dom! ⁷ In vstane ter odide na svoj dom. ⁸ Ko pa množice to vidijo, se prestrašijo in hvalijo Boga, ki je dal ljudem tako oblast.

⁹ In gredé dalje odtod, ugleda človeka, ki sedi na mitnici, Matevža po imenu, in mu reče: Pojdi za menoj! In vstane ter odide za njim. ¹⁰ In zgodi se, ko sedi v hiši za mizo, in glej, mnogo cestninarjev in grešnikov pride, in sedé z Jezusom in učenci njegovimi. ¹¹ In ko farizeji to vidijo, reko njegovim učencem: Zakaj jé učenik vaš z mitarji in grešniki?

¹² Jezus pa to sliši in reče: Zdravi ne potrebujejo zdravnika, ampak bolni. ¹³ Pojdite pa in učite se, kaj se pravi: «Usmiljenja hočem in ne daritve». Ni sem namreč prišel klicat pravičnih, temuč grešnike.

¹⁴ Potem pristopijo k njemu Janezovi učenci, govoreč: Zakaj se mi in farizeji tolikokrat postimo, tvoji učenci pa se ne postijo? ¹⁵ In reče jim Jezus: Se li morejo svatje žalostiti, dokler je ženin ž njimi? Pridejo pa dnevi, ko se jim odzame ženin, in tedaj se bodo postili. ¹⁶ Nihče pa ne prišiva zaplate iz novega sukna na staro obleko, kajti *taka* zaplata odtrga od obleke še *kaj*, in luknja bo večja. ¹⁷ Tudi ne vlivajo novega vina v stare mehove, sicer mehovi popokajo in vino se razlije in mehovi se pokončajo: temuč novo vino vlivajo v nove mehove in oboje se ohrani.

¹⁸ Ko jim je to še govoril, glej, pride neki načelnik ter se mu poklanja, govoreč: Hči moja je ravnokar umrla; ali pridi in položi nanjo roko svojo, in oživela bo. ¹⁹ In Jezus vstane in gre za njim in učenci njegovi. ²⁰ In glej, žena, ki je imela krvotok dvanajst let, se pririne od zadaj in dotakne robu obleke njegove. ²¹ Kajti dejala je sama pri sebi: Če se obleke njegove le dotaknem, ozdravim. ²² Jezus

se pa obrne in jo ugleda ter reče: Zaupaj, hči, tvoja vera te je rešila. In žena je bila zdrava od te ure. ²³ In ko pride Jezus v načelnikovo hišo, ugleda piskače in hrumeče ljudstvo ²⁴ in jim reče: Odstopite! kajti deklica ni umrla, temuč spi. A oni se mu posmehujejo. ²⁵ Ko pa izžene ljudstvo, gre noter in jo prime za roko: in deklica vstane. ²⁶ In glas o tem se raznese po vsej tisti deželi.

²⁷ In ko gre Jezus dalje odtod, prideta za njim dva slepca in vpijeta, rekoč: Usmili se naju, sin Davidov! ²⁸ Ko pa dospe v hišo, pristopita slepca k njemu; in Jezus jima reče: Verujeta li, da morem to storiti? Rečeta mu: Da, Gospod. ²⁹ Tedaj se dotakne njunih oči, rekoč: Po vajini veri se vama zgódi! ³⁰ In njune oči se odpro. In Jezus jima zapreti in veli: Glejta, da nihče ne zve. ³¹ Ona pa izideta in ga razglasita po vsej tisti deželi.

³² Ko pa ta dva odideta, glej, pripeljejo mu mutastega obsedenca. ³³ In ko izžene zlega duha, mutec izpregovori. In množica se začudi in reče: Nikoli se ni videlo kaj takega v Izraelu. ³⁴ Farizeji pa reko: S poglavarjem hudičev izganja zle duhove.

³⁵ In hodil je Jezus po vseh mestih in vaseh, učeč po njih shodnicah in oznanjujoč evangelij kraljestva in ozdravljajoč vsako bolezen in vsako slabost. ³⁶ Ko pa vidi množice, se mu zasmilijo; kajti bili so zmučeni in razkropljeni kakor ovce, ki nimajo pastirja. ³⁷ Tedaj reče učencem svojim: Žetve je sicer mnogo, ali delavcev malo. ³⁸ Prosite torej Gospodarja žetve, naj pošlje delavcev na žetev svojo.

Poglavje 10.

In pokliče svojih dvanajst učencev in jim podeli oblast nad nečistimi duhovi, da jih izganjajo, in da ozdravljajo vsako bolezen in vsako slabost.² Dvanajsterih apostolov imena so pa ta: Prvi Simon, ki se imenuje Peter, in Andrej, njegov brat; Jakob, sin Zebedejev, in Janez, njegov brat; ³ Filip in Bartolomej; Tomaž in Matevž cestninar; Jakob, sin Alfejev, in Tadej; ⁴ Simon Kananejec in Juda Iškariot, ki ga je tudi izdal. ⁵ Teh dvanajst pošlje Jezus in jim naroči, govoreč:

Ne hodite na pot poganov in ne pojdite v mesto Samarijanov, ⁶ marveč pojdite k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. ⁷ Hodeč pa oznanjujte in pravite: Približalo se je nebeško kraljestvo. ⁸ Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobavce očiščajte, zle duhove izganjajte; brezplačno ste prejeli, brezplačno dajajte. ⁹ Ne jemljite zlata, ne srebra, ne denarja v pasu svojem, ¹⁰ ne torbe na pot, ne dveh plaščev, ne obuvala, ne palice: kajti delavec je vreden svoje hrane. ¹¹ V katerokoli mesto ali vas pa pridete, poizvedite, kdo v njej je vreden; in pri tem ostanite, dokler ne pojdete naprej. ¹² Ko pa pridete v hišo, pozdravite jo. ¹³ In če je hiša vredna, naj pride vaš mir nanjo: če pa ni vredna, naj se vrne vaš mir k vam. ¹⁴ In če vas kdo ne sprejme in tudi ne posluša besed vaših, odidite iz tiste hiše ali tistega mesta in otresite prah z nog svojih. ¹⁵ Resnično vam pravim: Laže bo Sodovski in Gomorski zemlji v dan sodbe nego tistemu mestu.

¹⁶ Glejte, jaz vas pošiljam kakor ovce med volkove: bodite torej razumni kakor kače in preprosti kakor golobje. ¹⁷ Varujte se pa ljudi, zakaj izročali vas bodo sodiščem in po shodnicah svojih vas bodo bičali. ¹⁸ Popeljejo vas pa tudi pred vladarje in kralje zaradi mene, njim in narodom v pričevanje. ¹⁹ Kadar vas pa izročé *oblasti*, ne skrbite, kako in kaj bi govorili, kajti dano vam bo tisto uro, kaj naj govorite. ²⁰ Niste namreč vi, ki govorite, ampak Duh Očeta vašega je, ki govori v vas. ²¹ Izdajal bo pa brat brata v smrt, in oče sina, in otroci bodo vstali zoper roditelje, in morili jih bodo. ²² In sovražili vas bodo vsi zaradi mojega imena; kdor pa pretrpi do konca, ta bo zveličan. ²³ Kadar vas pa preganjajo v tem mestu, bežite v drugo. Kajti resnično vam pravim: Ne boste prehodili mest Izraelovih dotlej, ko pride Sin človekov.

²⁴ Ni ga učenca nad učitelja, tudi ne hlapca nad gospodarja svojega. ²⁵ Dovolj je učencu, da postane kakor njegov učitelj, in hlapec kakor njegov gospodar. Če so pa hišnega gospodarja imenovali Belzebula, koliko bolj bodo domače njegove? ²⁶ Ne bojte se jih torej: ker nič ni prikritega, kar se ne bo odkrilo, in skrivnega, kar se ne bo izvedelo. ²⁷ Kar vam pravim v temi, povejte na svetlem, in kar slišite na uho, razglasite s streh. ²⁸ In ne bojte se tistih, ki ubijajo telo, duše pa ne morejo ubiti; bojte se marveč tistega, ki more i dušo i telo pogubiti v pekel. ²⁹ Mar ne prodajajo dveh vrabcev za vinar? pa ne eden od njiju ne pade na tla brez Očeta vašega. ³⁰ Vam so pa tudi lasje na glavi vsi sešteti. ³¹ Ne

bojte se torej; vi ste boljši od mnogo vrabcev. ³² Vsak torej, kdor pripozna mene pred ljudmi, pripoznam tudi jaz njega pred Očetom svojim, ki je v nebesih. ³³ Kdorkoli pa me zataji pred ljudmi, zatajim tudi jaz njega pred Očetom svojim, ki je v nebesih.

³⁴ Ne mislite, da sem prišel, da prinesem mir na zemljo; nisem prišel, da prinesem mir, ampak meč. ³⁵ Prišel sem namreč, da ločim človeka od njegovega očeta in hčer od matere njene in nevesto od tašče njene, ³⁶ in sovražniki človeku bodo domači njegovi. ³⁷ Kdor ljubi očeta ali mater bolj nego mene, ni mene vreden, in kdor ljubi sina ali hčer bolj nego mene, ni mene vreden; ³⁸ in kdor ne vzame nase križa svojega in ne gre za menoj, ni mene vreden. ³⁹ Kdor najde življenje svoje, ga izgubi, in kdor izgubi življenje svoje zaradi mene, ga najde.

⁴⁰ Kdor sprejema vas, sprejema mene, in kdor sprejema mene, sprejema tistega, ki me je poslal. ⁴¹ Kdor sprejema proroka v ime proroka, prejme plačilo proroka; in kdor sprejema pravičnega v ime pravičnega, prejme plačilo pravičnega. ⁴² In če kdo napoji enega od teh malih samo s kupico studenčnice v ime učenca, resnično vam pravim, ne izgubi plačila svojega.

Poglavje 11.

In zgodi se, ko neha Jezus naročati dvanajsterim učencem svojim, odide odtod, da uči in propoveduje v njih mestih.

² Janez pa v ječi zasliši Kristusova dela in pošlje dva svojih učencev ³ ter mu sporoči: Si li ti tisti, ki ima priti, ali naj čakamo drugega? ⁴ In Jezus od-

govori in jima veli: Pojdita in sporočita Janezu, kar slišita in vidita: ⁵ Slepci izpregledujejo in hromi hodijo, gobavci se očiščajo in gluhi slišijo, mrtvi vstajajo in ubogim se oznanja evangelij. ⁶ In blagor mu, kdor se nad menoj ne pohujša.

⁷ In ko odideta, začne Jezus govoriti množici o Janezu: Kaj ste šli v puščavo gledat? Trst, ki ga veter maje? ⁸ Ali kaj ste šli, da vidite? Človeka, oblečenega v mehka oblačila? Glejte, kateri nosijo mehka oblačila, so po kraljevih dvorih. ⁹ Ali zakaj ste šli tja? Da vidite proroka? Da, pravim vam, in več nego proroka. ¹⁰ Ta je, o katerem je pisano: «Glej, jaz pošiljam angela svojega pred obličjem tvojim, ki pripravi tvojo pot pred teboj». ¹¹ Resnično vam pravim: Ni vstal izmed tistih, ki so rojeni od žen, večji od Janeza Krstnika; kdor je pa najmanjši v nebeškem kraljestvu, je večji od njega. ¹² Od dni Janeza Krstnika doslej pa silo trpi nebeško kraljestvo, in siloviteži si ga siloma laste. ¹³ Kajti vsi proroki in zakon so prorokovali do Janeza. ¹⁴ In če hočete sprejeti to: on je Elija, ki ima priti. ¹⁵ Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

¹⁶ Komu naj pa primerjam ta rod? Podoben je otrokom, ki posedajo po trgu in kličejo tovarišem svojim ¹⁷ in pravijo: Piskali smo vam, in niste plesali; žalostinke smo peli, in niste jokali. ¹⁸ Kajti prišel je Janez, in ne jé in ne pije, pa pravijo: Hudiča ima! ¹⁹ Prišel je Sin človekov in jé in pije, pa pravijo: Glejte človeka požeruha in pijanca, mitarjev in grešnikov prijatelja! A modrost *božjo* so opravičili njeni otroci.

²⁰ Tedaj začne oponašati mestom, v katerih se je zgodilo največ njegovih čudežev, ker se niso izpokorila. ²¹ Gorje ti, Korazin! gorje ti, Betsaida! zakaj ko bi se bili v Tiru in Sidonu zgodili čudeži, ki so se zgodili v vaju, bi se bila davno v raševniku in pepelu izpokorila. ²² Ali pravim vam, Tiru in Sidonu bo v dan sodbe laže nego vama. ²³ In ti, Kafarnavm, nisi li bil povzdignjen do neba? V pekel boš pahnjen; zakaj ko bi se bili v Sodomi zgodili čudeži, ki so se zgodili v tebi, bi stala še današnjega dne. ²⁴ Ali pravim vam, da bo Sodomski zemlji v dan sodbe laže nego tebi.

²⁵ V ta čas odgovori Jezus in reče: Hvalim te, Oče, Gospodar neba in zemlje, da si to prikril modrim in razumnim, in si to razodel nedoraslim; ²⁶ da, Oče, ker tako je bila volja tvoja. ²⁷ Vse mi je izročil Oče moj: in nihče ne pozna Sina, nego samo Oče, tudi Očeta ne pozna nihče, nego le Sin in komurkoli če Sin razodeti.

²⁸ Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obremenjeni, in jaz vas upokojim. ²⁹ Vzemite jarem moj nase in učite se od mene, ker sem krotek in iz srca ponižen: in najdete pokoj dušam svojim. ³⁰ Kajti jarem moj je sladek in breme moje je lahko.

Poglavje 12.

V tem času je šel Jezus v soboto skozi setve, učenci njegovi pa postanejo lačni in začno klasje trgati in jesti. ² Ko pa farizeji to vidijo, mu reko: Glej, učenci tvoji delajo, kar se v soboto ne sme

delati. ³ On jim pa reče: Niste li brali, kaj je storil David, ko je bil lačen on in kateri so bili ž njim: ⁴ kako je šel v hišo Božjo in so jedli predložene kruhe, katerih ni smel jesti ne on, ne tisti, ki so bili ž njim, razen samo duhovniki? ⁵ Ali niste brali v postavi, da duhovniki ob sobotah v templju skrunijo soboto, in so brez greha? ⁶ Pravim vam pa, da je tu večji nego tempelj. ⁷ Ko bi pa vedeli, kaj se pravi: «Usmiljenja hočem in ne daritve», ne bi obsojali nedolžnih. ⁸ Kajti sin človekov je sobote gospodar.

⁹ In odide odondod, in pride v njih shodnico. ¹⁰ In glej, bil je tu človek, ki je imel suho roko. In vprašajo ga, govoreč: Ali se sme v soboto zdraviti? da bi ga zatožili. ¹¹ On jim pa reče: Kateri človek je med vami, ki ima eno ovco, in če *mu* ta pade v soboto v jamo, da je ne zgrabi in ne izvleče? ¹² In koliko boljši je človek od ovce! Zatorej se sme v soboto dobro delati. ¹³ Tedaj veli človeku: Iztegni roko svojo! Pa jo iztegne, in bila je izlečena in zdrava kakor druga. ¹⁴ Farizeji pa izidejo in se posvetujejo zoper njega, kako bi ga pogubili.

¹⁵ Ko pa Jezus to zazna, se umakne odtod; in mnogo jih gre za njim, in ozdravi jih vse. ¹⁶ In jim zapreti, naj ga ne razglašajo; ¹⁷ da se izpolni, kar je rečeno po proroku Izaiju, ki pravi: ¹⁸ «Glej, hlapec moj, ki sem ga izvolil, ljubljenelec moj, ki je duši moji po volji: Duha svojega položim nanj, in oznanjeval bo sodbo poganskim narodom. ¹⁹ Ne bo se prepiral, ne vpil, in nihče ne bo slišal glasu njegovega po ulicah. ²⁰ Nalomljenega trsta ne pre-

lomi in tlečega stenja ne ugasi, dokler ne privede sodbe do zmage. ²¹ In v ime njegovo bodo upali pogani».

²² Tedaj mu pripeljejo obsedenca, ki je bil slep in mutast. In ozdravi ga, da je slepec in mutec videl in govoril. ²³ In vse množice so se zavzemale, govoreč: Ali ni ta sin Davidov? ²⁴ Ko pa to slišijo farizeji, reko: Ta ne izganja zlih duhov, razen z Belzebulom, poglavarjem hudičev. ²⁵ On je pa vedel njih misli in jim reče: Vsako kraljestvo, ki se samo zoper sebe razdvoji, propade, in vsako mesto ali dom, ki se sam zoper sebe razdvoji, ne obstane. ²⁶ In če satan izganja satana, se je razdvojil sam zoper sebe: kako bo torej obstalo kraljestvo njegovo? ²⁷ In če jaz z Belzebulom izganjam zle duhove, s čigavo pomočjo jih izganjajo sinovi vaši? zato vam bodo oni sodniki. ²⁸ Če pa jaz v *moči* Duha Božjega izganjam zle duhove, torej je že prišlo k vam kraljestvo Božje. ²⁹ Ali kako more kdo močnemu priti v hišo in mu pohištvo pobrati, če močnega poprej ne zveže? In potem šele oropa hišo njegovo. ³⁰ Kdor ni z menoj, je proti meni, in kdor ne zbira z menoj, razsiplje. ³¹ Zato vam pravim: Vsak greh in *vsaka* kletvina se odpusti ljudem, kletvina zoper Duha pa ne bo odpuščena. ³² In če kdo reče besedo zoper Sina človekovega, mu bo odpuščeno, kdor pa reče zoper svetega Duha, ne bo mu odpuščeno ne v tem veku ne v prihodnjem. ³³ Ali vsadite dobro drevo, in njegov sad bo dober, ali vsadite slabo drevo, in sad njegov bo slab: zakaj drevo se spozna po sadu. ³⁴ Gadja zalega, kako morete govoriti dobro, ko ste hudobni? kajti

usta govore, česar je srceprepolno. ³⁵ Dobri človek prinaša iz dobrega zaklada dobro, in hudobni človek prinaša iz hudega zaklada hudobno. ³⁶ Pravim vam pa, da bodo ljudje za vsako prazno besedo, katerokoli reko, dajali odgovor v dan sodbe. ³⁷ Kajti po svojih besedah boš opravičen in po svojih besedah boš obsojen.

³⁸ Tedaj mu odgovore nekateri pismarjev in farizejev in reko: Učenik, znamenje hočemo od tebe videti. ³⁹ On pa odgovori in jim reče: Hudobni in prešestni rod išče znamenja, a ne bo mu dano znamenje, razen znamenja proroka Jona. ⁴⁰ Kakor je bil namreč Jona v trebuhu morskega velikana tri dni in tri noči, tako bo Sin človekov v krilu zemlje tri dni in tri noči. ⁴¹ Možje Ninivljani bodo vstali ob sodbi s tem rodом, in ga obsodijo, kajti oni so se izpokorili po propovedi Jonovi, in glej, tu je večji od Jona. ⁴² Južna kraljica bo vstala ob sodbi s tem rodом, in ga obsodi, kajti je prišla od kraja sveta, da sliši modrost Salomonovo, in glej, tu je večji od Salomona. ⁴³ Kadar pa zapusti nečisti duh človeka, hodi po suhih krajih in išče pokoja, in ga ne najde. ⁴⁴ Tedaj reče: Pojdem nazaj v dom svoj, odkoder sem izšel. In ko pride *nazaj*, ga najde praznega, očejenega in olepšanega. ⁴⁵ Tedaj odide in vzame s seboj sedem drugih duhov, hujših od sebe, ter vnidejo in tu prebivajo: in poslednje tega človeka postane hujše od prvega. Tako bo tudi temu hudobnemu rodu.

⁴⁶ Ko je pa še govoril množici, glej, mati njegova in bratje njegovi so stali zunaj in radi bi bili ž njim govorili. ⁴⁷ In nekdo mu reče: Glej, mati tvoja in

bratje tvoji stojé zunaj in radi bi s teboj govorili. ⁴⁸ On pa odgovori in reče tistemu, ki mu je povedal: Kdo je mati moja? in kdo so bratje moji? ⁴⁹ In iztegnivši roko svojo na učence svoje, reče: Glej, mati moja in bratje moji! ⁵⁰ Kajti kdorkoli izpolni voljo Očeta mojega, ki je v nebesih, on mi je brat in sestra in mati.

Poglavje 13.

Tisti dan pa je Jezus šel iz hiše in sedel pri morju. ² In zbere se pri njem veliko ljudstva, toliko, da stopi v ladjo in sede, in vsa množica je stala na bregu. ³ In govori jim v prilikah mnogo in pravi: Glej, sejalec je šel sejati. ⁴ In ko seje, pade nekaj *zrnja* poleg ceste, in prileté ptice in ga pozobljejo. ⁵ Drugo pa pade na skalnata tla, kjer nima veliko prsti, in precej požene, ker nima globoke zemlje. ⁶ Ko pa vzide solnce, uvene, in ker nima korenine, usahne. ⁷ Drugo pa pade med trnje, in trnje zraste ter ga uduši. ⁸ Drugo pa pade na dobro zemljo in prinaša sad, nekatero po sto *zrn*, nekatero po šestdeset, nekatero po trideset. ⁹ Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

¹⁰ In učenci pristopijo in mu reko: Zakaj jim v prilikah govoriš? ¹¹ On pa odgovori in jim reče: Ker vam je dano, da spoznate skrivnosti nebeškega kraljestva, njim pa ni dano. ¹² Kajti kdor ima, mu bode dano in preobilno bo imel, kdor pa nima, se mu odvzame tudi to, kar ima. ¹³ Zato jim govorim v prilikah, ker gledajoč ne vidijo in poslušajoč ne slišijo in ne umejo. ¹⁴ In na njih se izpolnjuje proro-

kovanje Izaija, katero pravi: «S sluhom boste slišali, a ne boste umeli, in z očmi boste gledali, a ne boste videli. ¹⁵ Kajti temu ljudstvo je srce okamenelo, in z ušesi težko slišijo, in oči svoje so zatisnili: da ne bi kdaj videli z očmi in slišali z ušesi in umeli s srcem in se izpreobrnili, in bi jih jaz ozdravil». ¹⁶ Blagor pa vašim očem, da vidijo, in vašim ušesom, da slišijo. ¹⁷ Kajti resnično vam pravim, da so mnogi proroki in pravični želeli videti, kar vi vidite, in niso videli, in slišali, kar vi slišite, in niso slišali.

¹⁸ Čujte torej vi priliko o sejalcu! ¹⁹ Vsakemu, kdor sliši besedo o kraljestvu, pa je ne ume, pride hudobni *duh* in ukrade, kar je posejano v srcu njegovem; ta je, ki je posejan poleg ceste. ²⁰ Kdor pa je posejan na skalnatih tleh, ta je, ki besedo posluša in jo precej z veseljem sprejme; ²¹ toda nima korenine v sebi, temuč je nestanoviten. Kadar pa nastane stiska ali preganjanje zavoljo besede, se precej pohujšuje. ²² Kdor je pa posejan v trnju, ta je, ki besedo sliši, ali skrb tega sveta in slepilo bogastva uduši besedo in ostane brez sadu. ²³ Kdor je pa posejan na dobro zemljo, ta je, ki besedo sliši in umeje; ta torej rodi sad in donaša nekateri stoteren, nekateri pa šestdeseteren, a nekateri trideseteren.

²⁴ Drugo priliko jim predloži, govoreč: Nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je posejal dobro seme na njivi svoji. ²⁵ Medtem pa, ko so ljudje spali, pride njegov sovražnik in poseje ljuljke med pšenico in odide. ²⁶ Ko pa zraste setev in donese sad, pokaže se tudi ljuljka. ²⁷ Pridejo pa hišnega

gospodarja hlapci in mu reko: Gospod, nisi li dobrega semena posejal na svoji njivi? Odkod je pa prišla vanj ljuljka? ²⁸ On pa jim reče: Sovražnik je to storil. Hlapci mu pa reko: Hočeš li torej, da gremo in jo izplevemo? ²⁹ On pa veli: Ne! da ne bi kdaj, trgaje ljuljko, izrovali ž njo vred pšenice. ³⁰ Pustite, naj raste oboje skupaj do žetve, in v čas žetve porečem ženjcem: Poberite najprej ljuljko in zvežite jo v snopke, da se sežge, pšenico pa spravite v žitnico mojo.

³¹ Drugo priliko jim predloži, govoreč: Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zrnu, ki ga človek vzame in vseje na njivi svoji; ³² ki je res najdrobnejše izmed vseh semen: kadar pa zraste, je večje od zelišč in postane drevo, da prileté ptice nebeške in si delajo gnezda po vejah njegovih.

³³ Drugo priliko jim pove: Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ki ga vzame žena in primesi trem mericam moke, dokler se vse ne skvasi. ³⁴ Vse to je govoril Jezus množicam v prilikah, in brez prilike jim ni govoril, ³⁵ da se izpolni, kar je rečeno po proroku, ki pravi: «V prilikah odprem usta svoja, pripovedoval bodem, kar je skrito od ustanovitve sveta».

³⁶ Tedaj razpusti ljudstvo in pride domov. In pristopijo k njemu učenci njegovi, rekoč: Razloži nam priliko o ljuljki na njivi. ³⁷ On pa odgovori in reče: Sejalec dobrega semena je Sin človekov. ³⁸ Njiva pa je svet, a dobro seme, to so sinovi kraljestva, ljuljka pa so sinovi hudobnosti; ³⁹ sovražnik, ki jo poseva, je hudič; žetev je pa konec sveta, a ženjci so angeli. ⁴⁰ Kakor torej ljuljko pobirajo in

v ognju sežigajo, tako bo na koncu tega sveta. ⁴¹ Sin človekov pošlje angele svoje, in pobero iz kraljestva njegovega vse, kar napravlja pohujšanje, in tiste, ki delajo krivico, ⁴² in jih vržejo v ognjeno peč: tam bo jok in škripanje z zobmi. ⁴³ Tedaj se bodo svetili pravični kakor solnce v svojega Očeta kraljestvu. Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

⁴⁴ Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na polju, katerega človek najde in skrije, in od veselja gre in proda vse, kar ima, in kupi tisto polje.

⁴⁵ Zopet je podobno nebeško kraljestvo kupcu, ki išče lepih biserov. ⁴⁶ In ko najde eden dragocen biser, gre in proda vse, kar ima, in ga kupi.

⁴⁷ Zopet je nebeško kraljestvo podobno mreži, ki se vrže v morje in zajme rib vsake vrste. ⁴⁸ Ko se napolni, jo izvlečejo na breg in sedejo in pobero, kar je dobro, v posode, a kar je slabo, mečejo proč. ⁴⁹ Tako bo na koncu sveta. Angeli pridejo in ločijo hudobne izmed pravičnih ⁵⁰ in jih vržejo v ognjeno peč; tam bo jok in škripanje z zobmi.

⁵¹ *Reče jim:* Ste li vse to razumeli? Reko mu: Da. ⁵² On jim pa reče: Zato je vsak pismouk, ki je postal učenec za nebeško kraljestvo, podoben hišnemu gospodarju, ki prinaša iz zaklada svojega staro in novo.

⁵³ In zgodi se, ko konča Jezus te prilike, odide od tod. ⁵⁴ In prišedši v domovino svojo, jih uči v njih shodnici, tako da se zavzemajo in govoré: Od kod temu ta modrost in take moči? ⁵⁵ Ali ni ta tesarjev sin? ali se ne imenuje mati njegova Marija, in bratje njegovi Jakob in Jožef in Simon in Juda?

⁵⁶ in niso li vse sestre njegove pri nas? Odkod torej temu vse to? ⁵⁷ In pohujševali so se nad njim. Jezus pa jim reče: Prorok ni brez časti, razen v domovini svoji in na domu svojem. ⁵⁸ In ni storil ondi mnogo čudežev zavoljo njih nevere.

Poglavje 14.

V tem času zasliši četrtnik Herod glas o Jezusu, ² ter reče hlapcem svojim: Ta je Janez Krstnik; on je vstal od mrtvih, in zato delujejo čudežne moči v njem. ³ Herod je bil namreč Janeza ujel in ga vklenil in posadil v ječo zaradi Herodijade, svojega brata Filipa žene. ⁴ Zakaj Janez mu je dejal: Ni ti je dovoljeno imeti. ⁵ In hotel ga je umoriti, ali zbal se je ljudstva, ker so ga imeli za proroka. ⁶ Ko pa je bil Herodov rojstni dan, je plesala Herodijadina hči pred družbo in ugodila Herodu; ⁷ zato ji s prisega obljubi dati, karkoli bi prosila. ⁸ Ona pa, poučena od matere svoje, reče: Daj mi tu v skledi glavo Janeza Krstnika. ⁹ In kralju se užali, toda zavoljo prisege in gostov ji ukaže dati. ¹⁰ In pošlje odsekati Janezu v ječi glavo. ¹¹ In prineso glavo njegovo v skledi in dajo dekletu, in jo nese materi svoji. ¹² In pridejo učenci njegovi, vzamejo truplo in ga pokopljejo, ter pridejo in sporoče Jezusu.

¹³ Ko pa Jezus to zasliši, odrine odtod na ladji na samotni kraj strani. In ko množice to slišijo, pridejo peš za njim iz mest. ¹⁴ In Jezus izide in ugleda veliko množico, in zasmilijo se mu ter ozdravi njih bolnike. ¹⁵ Ko se pa zvečeri, pristopijo k njemu

učenci njegovi, govoreč: Kraj je samoten in ura že pozna, razpusti množice, da odidejo v vasi in si kupijo živeža. ¹⁶ Jezus pa jim reče: Ni jim treba odhajati, dajte jim vi jesti. ¹⁷ Oni mu pa reko: Ni-mamo tu več nego pet hlebov in dve ribi. ¹⁸ On pa veli: Prinesite mi jih sem! ¹⁹ Ter ukaže množici, naj sedejo po travi, in vzame petero hlebov in tisti dve ribi in pogledavši v nebo, blagoslovi ter prelomi in da hlebe učencem, učenci pa ljudstvu. ²⁰ In jedli so vsi in se nasitili, in pobrali so ostale kosce, polnih dvanajst košev. ²¹ Bilo jih je pa, ki so jedli, kakih pet tisoč mož, brez žen in otrok.

²² In precej prisili učence svoje, naj stopijo v ladjo in se sami prepeljejo na drugo stran, on pa medtem razpusti množice. ²³ In razpustivši množice, odide sam posebej na goro molit. Ko pa nastane noč, je bil tu sam. ²⁴ Ladja pa je plula že sredi morja, in valovi so jo premetavali, kajti veter je bil nasproten. ²⁵ Ob četrti straži po noči pa odide Jezus k njim, hodé po morju. ²⁶ In ko ga učenci ugledajo hodečega po morju, se ustrašijo in reko: Prikazen je! in od strahu zakriče. ²⁷ Jezus pa jih takoj ogovori in reče: Bodite srčni! Jaz sem, ne bojte se! ²⁸ Peter mu pa odgovori in reče: Gospod, če si ti, ukaži mi, naj pridem k tebi po vodi. ²⁹ On pa veli: Pridi! In Peter stopi iz ladje in gre po morju, da pride k Jezusu. ³⁰ Ko pa vidi, da je veter *močan*, se uplaši, in ko se začne potapljati, zavpije rekoč: Gospod, otmi me! ³¹ Jezus pa precej iztegne roko in ga prime ter mu reče: Malovernež, čemu si dvomil? ³² In ko stopita v ladjo, veter utihne. ³³ Tisti pa,

ki so bili v ladji, pristopijo ter se mu poklonijo, govoreč: Resnično si Sin Božji!

³⁴ In prepeljavši se, pristanejo v Genezaretu.

³⁵ In ko ga spoznajo možje tega kraja, pošljejo po vsej tisti okolici, in mu prineso vse bolnike ³⁶ in ga prosijo, da bi se smeli dotekniti roba obleke njegove. In katerikoli so se doteknili, so ozdraveli.

Poglavje 15.

Tedaj pridejo k Jezusu iz Jeruzalema pismarji in farizeji, govoreč: ² Zakaj prestopajo učenci tvoji izročilo starih? Ne umivajo namreč rok svojih, kadar jedo kruh. ³ On pa odgovori in jim reče: Zakaj prestopate tudi vi zapoved Božjo zaradi izročila svojega? ⁴ Bog je namreč rekel: «Spoštuj očeta svojega in mater», in: «Kdor kolne očeta ali mater, naj umrje». ⁵ Vi pa pravite: Če kdo reče očetu ali materi: V daritev *bodi*, s čimer bi ti jaz pomagal, ⁶ ni več *zavezan* spoštovati očeta svojega ali matere svoje. In *tako* ste ovrgli zapoved Božjo zaradi izročila svojega. ⁷ Hinavci, dobro je o vas prorokoval Izaija, govoreč: ⁸ «To ljudstvo me časti z ustnicami svojimi, njih srce pa je daleč od mene. ⁹ Ali zastonj me časté, učeč nauke, zapovedi človeške». ¹⁰ In pokliče množico k sebi in jim reče: Poslušajte in umejte! ¹¹ Ne skruni človeka to, kar prihaja v usta, temuč kar izhaja iz ust, to skruni človeka. ¹² Tedaj pristopijo učenci njegovi in mu reko: Veš li, da so se farizeji, ko so slišali to besedo, pohujšali? ¹³ On pa odgovori in reče: Vsaka rastlina, katere ni zasadil Oče

moj nebeški, se bo izrovala. ¹⁴ Pustite jih! Oni so slepcem slepi vodniki. Če pa slepec slepca vodi, padeta oba v jamo. ¹⁵ Peter pa odgovori in mu reče: Razloži nam to priliko! ¹⁶ Jezus pa reče: Ali ste tudi vi še nerazumni? ¹⁷ Ne umete li, da gre vse, kar prihaja v usta, v trebuh in se meče ven? ¹⁸ Kar pa prihaja iz ust, izhaja iz srca, in to skruni človeka. ¹⁹ Zakaj iz srca izhajajo hudobne misli, uboji, prešestva, nečistosti, tatvine, kriva pričevanja, kletvine. ²⁰ To je, kar oskrunja človeka; jesti pa z neumitimi rokami ne oskrunja človeka.

²¹ In Jezus odide odtod in se umakne v okraje Tira in Sidona. ²² In glej, žena Kananičanka pride iz teh krajev ter zavpije in reče: Usmili se me, Gospod, sin Davidov; mojo hčer zli duh zelo muči. ²³ On ji pa ne odgovori besede. In pristopijo učenci njegovi in ga prosijo, rekoč: Odpravi jo, ker kriči za nami. ²⁴ On pa odgovori in reče: Nisem poslan, razen le k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. ²⁵ Ona pa pristopi ter pade pred njim, rekoč: Gospod, pomagaj mi! ²⁶ On pa odgovori in reče: Ni lepo, da se vzame kruh otrokom in se vrže psičkom. ²⁷ Ona pa reče: Da, Gospod, toda tudi psički jedo od drobtinic, ki padajo z mize njih gospodarjev. ²⁸ Tedaj odgovori Jezus in ji veli: O žena, velika je vera tvoja. Zgodi naj se ti, kakor hočeš. In njena hči je ozdravela tisto uro.

²⁹ In Jezus odide odtod in pride k Galilejskemu morju, in stopivši na goro, sede tam. ³⁰ In pridejo k njemu velike množice, ki so imeli s seboj hrome,

slepce, mutce, pohabljene in mnogo drugih, ter jih polože k nogam Jezusovim; in on jih ozdravi, ³¹ tako da se ljudstvo začudi, ko vidijo, da mutci govorijo, in pohabljeni so zdravi, in hromi hodijo in slepci vidijo; in so slavili Boga Izraelovega.

³² Pokliče pa Jezus učence svoje in reče: Ljudstvo se mi smili, ker so že tri dni pri meni in nimajo kaj jesti. A lačnih jih nočem odpraviti, da ne omagajo na poti. ³³ In reko mu učenci njegovi: Odkod bi mi vzeli v puščavi toliko kruha, da bi nasitili toliko ljudstva? ³⁴ In reče jim Jezus: Koliko hlebov imate? Oni pa reko: Sedem, in malo ribic. ³⁵ In ukaže množici, naj sedejo po tleh. ³⁶ In vzame sedmero hlebov in ribe in zahvalivši se, prelomi in da učencem, učenci pa ljudstvu. ³⁷ In jedli so vsi in se nasitili; in pobrali so ostale kosce, polnih sedem košev. ³⁸ Bilo jih je pa, ki so jedli, štiri tisoč, brez žen in otrok. ³⁹ Razpustivši pa ljudstvo, stopi v ladjo in pride v pokrajino Magadansko.

Poglavje 16.

In pristopijo k njemu farizeji in saduceji in izkušaje ga zaprosijo, naj jim pokaže znamenje z neba. ² On pa odgovori in jim reče: Ko se zvečeri, pravite: Vedro bo, kajti žari se nebo; ³ in zjutraj *pravite*: Danes bo nevihta, kajti nebo se žari in oblači. Nebeško lice znate razločevati, znamenj časov pa ne morete. ⁴ Hudobni in prešestni rod išče znamenja; a ne bo mu dano znamenje razen znamenja proroka Jona. Ter jih pusti in odide.

5 In ko se prepeljejo učenci njegovi na drugo stran, so pozabili vzeti kruha. 6 Jezus jim pa reče: Pazite in varujte se kvasu farizejev in saducejev! 7 Oni so pa sami pri sebi mislili in govorili: *To pravi*, ker nismo vzeli kruha. 8 Ko pa Jezus to opazi, jim reče: Kaj premišlujete v sebi, maloverneži, da nimate kruha? 9 Ali še ne umete, tudi se ne spominjate petih hlebov petim tisočim in koliko košev ste nabrali? 10 tudi ne sedmih hlebov štirim tisočim in koliko košev ste nabrali? 11 Kako ne umete, da nisem vam rekel za kruh? Ali varujte se kvasu farizejev in saducejev! 12 Tedaj so razumeli, da ni rekel, naj se varujejo kruhovega kvasu, ampak nauka farizejev in saducejev.

13 Ko pa pride Jezus v kraje Cesareje Filipove, vpraša učence svoje, rekoč: Kdo pravijo ljudje, da sem jaz, Sin človekov? 14 Oni pa reko: Nekateri, *da si* Janez Krstnik, drugi pa, *da si* Elija, a drugi, *da si* Jeremija, ali eden prorokov. 15 Reče jim: Kdo pa pravite vi, da sem jaz? 16 Simon Peter pa odgovori in reče: Ti si Kristus, Sin živega Boga. 17 In Jezus odgovori in mu reče: Blagor ti, Simon, Jonov sin, zakaj meso in kri ti nista tega razodela, ampak Oče moj, ki je v nebesih. 18 Pravim pa tudi jaz tebi: Ti si Peter (*t. j. Skalnik*), in na tej skali sezidam cerkev svojo, in vrata peklena je ne bodo premagala. 19 In dam ti ključe nebeškega kraljestva: in karkoli zvežeš na zemlji, bo zvezano v nebesih, in karkoli razvežeš na zemlji, bo razvezano v nebesih. 20 Tedaj zapove učencem svojim, naj nikomur ne pravijo, da je on Kristus.

²¹ Odslej je jel Jezus kazati učencem svojim, da mora iti v Jeruzalem in mnogo trpeti od starejšin in višjih duhovnikov in pismarjev in umorjen biti, in tretji dan od smrti vstati. ²² In Peter ga potegne na stran in ga začne odvrčati, rekoč: *Bog* te obvaruj, Gospod! To se ti ne sme zgoditi! ²³ On pa se obrne in reče Petru: Poberi se od mene, satan! Za pohujšanje si mi, ker ne umeš, kar je Božjega, nego kar je človeško. ²⁴ Nato reče Jezus učencem svojim: Če kdo hoče za menoj iti, naj zataji samega sebe in vzame križ svoj nase in gre za menoj. ²⁵ Kajti kdor hoče ohraniti življenje svoje, ga izgubi, kdor pa izgubi življenje svoje zaradi mene, ga najde. ²⁶ Kaj namreč pomore človeku, če ves svet pridobi, svoji duši pa škoduje? Ali kaj bo dal človek v zameno za dušo svojo? ²⁷ Kajti Sin človekov ima priti v slavi Očeta svojega z angeli svojimi, in tedaj povrne vsakemu po delu njegovem. ²⁸ Resnično vam pravim: Nekateri so med temi, ki stoje tu, ki ne bodo okusili smrti, dokler ne vidijo Sina človekovega, da prihaja v kraljestvu svojem.

Poglavje 17.

In čez šest dni vzame Jezus s seboj Petra in Jakoba in Janeza, njegovega brata, ter jih pelje same posebej na visoko goro, ² in se izpremeni pred njimi: njegov obraz se zasveti kakor solnce, a oblačila njegova postanejo bela kakor luč. ³ In glej, prikažeta se jim Mojzes in Elija ter govorita ž njim. ⁴ Peter pa izpregovori in reče Jezusu: Gospod,

dobro nam je tukaj biti! Če hočeš, naredim tu tri šatore, tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega. ⁵ Ko je še govoril, glej, obsenči jih svetel oblak, in glej, glas iz oblaka pravi: Ta je Sin moj ljubljeni, ki je po moji volji, njega poslušajte! ⁶ Ko slišijo to učenci, padejo na obraz svoj in se zelo prestrašijo. ⁷ In pristopi Jezus ter se jih dotakne in veli: Vstanite in ne bojte se! ⁸ Ko so pa oči svoje povzdignili, niso videli nikogar razen Jezusa samega.

⁹ In ko stopajo z gore, jim zapove Jezus, govoreč: Ne povejte nikomur o tej prikazni, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih. ¹⁰ In učenci njegovi ga vprašajo, rekoč: Kaj pravijo torej pismarji, da mora Elija poprej priti? ¹¹ On pa odgovori in reče: Elija res pride in vse vnovič uravna. ¹² Ali pravim vam: Elija je že prišel in ga niso spoznali, temuč so storili ž njim, kar so hoteli. Tako bo tudi Sin človekov trpel od njih. ¹³ Tedaj so razumeli učenci, da jim je to rekel o Janezu Krstniku.

¹⁴ In ko pridejo k ljudstvu, pristopi k njemu človek in poklekne pred njim ¹⁵ in reče: Gospod, usmili se sina mojega, ker je mesečen in grozno trpi. Velikokrat namreč pade v ogenj in velikokrat v vodo. ¹⁶ In pripeljal sem ga učencem tvojim, a niso ga mogli ozdraviti. ¹⁷ Jezus pa odgovori in reče: O neverni in popačeni rod, doklej bom še z vami? doklej bom vas še trpel? Pripeljite mi ga sem! ¹⁸ In zapreti mu Jezus, in zli duh izide iz njega, in mladenič je bil zdrav od tiste ure. ¹⁹ Nato pristopijo učenci na samem k Jezusu in reko: Zakaj ga nismo mi mogli izgnati? ²⁰ On jim pa reče: Za-

voljo malovernosti svoje. Kajti resnično vam pravim, če imate vere za gorčično zrno, porečete tej gori: Premakni se odtod tja! in se premakne, in nič vam ne bo nemogoče. ²¹ Ta rod pa ne izide, razen z molitvijo in s postom.

²² Ko pa so hodili skupaj po Galileji, jim reče Jezus: Sin človekov bo izdan ljudem v roke, ²³ in umorili ga bodo, a tretji dan bo obujen. In postanejo silno žalostni.

²⁴ Ko pa pridejo v Kafarnavm, pristopijo k Petru tisti, ki so pobirali tempeljski davek, in reko: Ali vaš učenik ne plačuje davka? ²⁵ Reče: Pač. In ko pride v hišo, ga prehití Jezus, rekoč: Kaj se ti zdi, Simon? Od koga pobirajo zemeljski kralji carino ali davek, od sinov svojih ali od tujcev? ²⁶ Ko pa *Peter* odvrne: Od tujcev, mu reče Jezus: Torej so sinovi svobodni. ²⁷ Da jih pa ne pohujšamo, pojdi k morju in vrzi trnek, in vzemi prvo ribo, ki se ujame, in ji odpri usta in najdeš notri srebrnik: tega vzemi in jim daj zame in zase.

Poglavje 18.

Tisto uro pristopijo učenci k Jezusu, govoreč: Kdo je vendar največji v nebeškem kraljestvu? ² In pokliče otroka in ga postavi sredi med nje, ³ in reče: Resnično vam pravim, če se ne izpreobrnate in ne postanete kakor otroci, nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo. ⁴ Kdor se torej poniža kakor ta otrok, ta je največji v nebeškem kraljestvu. ⁵ In kdorkoli sprejme enega takšnega otroka v moje ime, sprejme

mene. ⁶ Kdor pa pohujša enega teh malih, ki verujejo v mene, bi mu bilo bolje, da bi mu obesili mliniski kamen na vrat in bi ga potopili v globočino morja. ⁷ Gorje svetu zavoljo pohujšanja! Pohujšanja sicer morajo priti, toda gorje tistemu človeku, po katerem pride pohujšanje!

⁸ Če te pa pohujšuje roka tvoja ali noga tvoja, odsekaj jo in vrzi od sebe; bolje ti je hromemu ali brez roke priti v življenje, nego dve roki in dve nogi imeti in vrženemu biti v večni ogenj. ⁹ In če te pohujšuje oko tvoje, izderi ga in vrzi od sebe; bolje ti je z enim očesom priti v življenje, nego dve očesi imeti in vrženemu biti v peklenški ogenj. ¹⁰ Glejte, da ne zaničujete enega teh malih! Kajti pravim vam, da njih angeli v nebesih vedno gledajo obličje Očeta mojega, ki je v nebesih.

¹¹ Zakaj Sin človekov je prišel, da zveliča, kar se je izgubilo. ¹² Kaj se vam zdi? Če ima kateri človek sto ovac in ena od njih zajde, ne pusti li on devetindevetdeseterih na gorah in ne pojde, da išče tiste, ki je zašla! ¹³ In če se zgodi, da jo najde, resnično vam pravim, da se je bolj veseli nego devetindevetdeseterih, ki niso zašle. ¹⁴ Tako ni volja Očeta vašega, ki je v nebesih, da se pogubi eden teh malih.

¹⁵ Če se pa pregreši brat tvoj zoper tebe, pojdi in mu njegov pregrešek pokaži med seboj in njim samim; če te posluša, si pridobil brata svojega. ¹⁶ Če pa ne posluša, vzemi s seboj še enega ali dva, da se opira na usta dveh ali treh prič vsaka beseda. ¹⁷ Če jih pa ne posluša, povej cerkvi; če pa tudi cerkve ne

poslušaj, naj ti bo kakor pogan in cestninar. ¹⁸ Resnično vam pravim: Karkoli zvežete na zemlji, bo zvezano v nebesih, in karkoli razvežete na zemlji, bo razvezano v nebesih. ¹⁹ Zopet vam pravim: Če se dva izmed vas zedinita na zemlji v čemerkoli, da bosta za to prosila, se jima zgodi od Očeta mojega, ki je v nebesih. ²⁰ Kajti kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi.

²¹ Tedaj pristopi k njemu Peter in reče: Gospod, kolikokrat, ko se pregreši brat moj zoper mene, naj mu odpustim? Ali do sedemkrat? ²² Jezus mu reče: Ne pravim ti do sedemkrat, marveč do sedemdesetkrat sedemkrat. ²³ Zato je nebeško kraljestvo podobno kralju, ki je hotel napraviti račun s hlapci svojimi. ²⁴ In ko začne računati, mu pripeljejo enega, ki je bil dolžen deset tisoč talentov. ²⁵ Ker pa ni imel s čim plačati, ukaže gospodar njegov prodati njega in ženo njegovo in otroke in vse, kar ima, in naj se mu plača. ²⁶ Hlapec pa pade pred njega ter se mu poklanja, govoreč: Gospod, potrpi z menoj, in vse ti poplačam. ²⁷ Gospodar tistega hlapca pa, ganjen usmiljenja, ga oprosti in mu odpusti dolg. ²⁸ Ko pa ta hlapec gre od njega, najde enega svojih sohlapcev, ki mu je bil dolžen sto denarjev, ter ga zgrabi in davi, govoreč: Plačaj, kar si dolžen! ²⁹ Njegov sohlavec pa pade k nogam njegovim ter ga prosi, rekoč: Potrpi z menoj, in vse ti poplačam. ³⁰ On pa noče, temuč ga odvede in vrže v ječo, dokler ne plača dolga. ³¹ Ko pa vidijo sohlapci njegovi, kar se je zgodilo, se jim zelo užali; ter pridejo in natanko

sporoče gospodarju svojemu ves dogodek. ³² Tedaj ga pokliče gospodar njegov in mu veli: Hudobni hlapec! ves tisti dolg sem ti odpustil, ker si me prosil, ³³ ali bi ne bilo prav, da se tudi ti usmiliš sohlapca svojega, kakor sem se tudi jaz tebe usmilil? ³⁴ In gospodar njegov se razjezi in ga izroči trinogom, dokler ne poplača vsega, kar mu je bil dolžen. ³⁵ Tako bo storil tudi Oče moj nebeški vam, ako ne odpustite iz srca svojega vsakteri svojemu bratu.

Poglavje 19.

In zgodi se, ko konča Jezus te besede, da odrine iz Galileje in pride v Judejske kraje onkraj Jordana; ² in za njim gredo velike množice, in ozdravi jih ondi. ³ In pristopijo k njemu farizeji ter ga izkušajo in mu reko: Ali je dovoljeno človeku, ločiti se od žene svoje iz kakršnegakoli vzroka? ⁴ On pa odgovori in jim reče: Ali niste brali, da ju je Stvarnik od začetka ustvaril kot moža in ženo, ⁵ in je rekel: »Zaradi tega zapusti človek očeta in mater in se pridruži ženi svoji, in tadva bosta eno meso.« ⁶ Tako nista več dva, ampak eno meso. Kar je torej Bog združil, naj človek ne razdružuje. ⁷ Reko mu: Zakaj je torej Mojzes zapovedal dati ločilni list in jo pustiti? ⁸ Reče jim: Mojzes vam je zaradi trdosrčnosti vaše dovolil ločiti se od svojih žen; od začetka pa ni bilo tako. ⁹ Pravim vam pa, da kdorkoli se loči od žene svoje (razen zavoljo nečistosti) in se oženi z drugo, prešestvuje; in kdor ločeno vzame, prešestvuje. ¹⁰ Reko mu učenci: Če je taka moževa reč z

ženo, ni dobro ženiti se. ¹¹ On pa jim reče: Te besede ne razumejo vsi, nego samo ti, katerim je dano. ¹² So namreč skopljenci, ki so se iz materinega telesa tako rodili; in so skopljenci, ki so jih ljudje skopili; in so skopljenci, ki so se sami skopili za voljo nebeškega kraljestva. Kdor more razumeti, naj razume!

¹³ Tedaj prineso k njemu otročiče, naj položi nanje roke in moli; učenci jih pa okarajo. ¹⁴ Jezus pa reče: Pustite otročiče in ne branite jim priti k meni; kajti takih je nebeško kraljestvo. ¹⁵ In položivši nanje roke, odide odtod.

¹⁶ In glej, eden pristopi in mu reče: Dobri učenik, kaj dobrega naj storim, da imam večno življenje?

¹⁷ On mu pa reče: Kaj mene vprašuješ po dobrem? Eden je, ki je dober. Če pa hočeš priti v življenje, izpolnjuj zapovedi. ¹⁸ Vpraša ga: Katere? Jezus pa reče: «Ne ubijaj, ne prešestvuj, ne kradi, ne pričaj po krivem, ¹⁹ spoštuj očeta svojega in mater svojo, in ljubi bližnjega svojega kakor samega sebe». ²⁰ Mladenič mu reče: Vse to sem izpolnjeval od mladosti svoje; česa mi je še treba? ²¹ Jezus mu veli: Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih, ter pridi in hodi za menoj! ²² Ko pa sliši mladenič to besedo, odide žalosten; kajti imel je mnogo premoženja.

²³ Jezus pa reče učencem svojim: Resnično vam pravim, da težko bogatin pride v nebeško kraljestvo. ²⁴ Zopet vam pravim: Laže je velblodu iti igli skozi uho nego bogatinu priti v kraljestvo Božje. ²⁵ In ko slišijo to učenci njegovi, se silno zavzemo in reko:

Kdo se torej more zveličati? ²⁶ Jezus pa jih pogleda in jim reče: Pri ljudeh je to nemogoče, toda pri Bogu je vse mogoče. ²⁷ Tedaj odgovori Peter in mu reče: Glej, mi smo zapustili vse in smo šli za teboj; kaj bo torej nam? ²⁸ Jezus jim pa reče: Resnično vam pravim, da bodete vi, ki ste šli za menoj, ob prerojenju *sveta*, ko sede Sin človekov na prestol svoje slave, *da bodete* sedli tudi vi na dvanajst prestolov in sodili dvanajstere rodove Izraelove. ²⁹ In vsak, kdor je zapustil hiše, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali otroke, ali njive zavoljo imena mojega, prejme stokrat več in podeduje večno življenje. ³⁰ A mnogi prvi bodo zadnji in zadnji prvi.

Poglavje 20.

Kajti nebeško kraljestvo je podobno hišnemu gospodarju, ki je zgodaj zjutraj odšel najemat delavcev v vinograd svoj. ² In pogodivši se z delavci po denarju na dan, jih pošlje v vinograd svoj. ³ In ko pride ven okoli tretje ure, ugleda druge, da stoje na trgu brez dela, ⁴ in jim reče: Pojdite tudi vi v moj vinograd, in dam vam, kar bo prav. ⁵ In oni odidejo. Ko pride ven zopet ob šesti in deveti uri, stori enako. ⁶ Ko pa pride ven okoli enajste ure, najde druge, da postajajo, in jim reče: Kaj stojite tu ves dan brez dela? ⁷ Reko mu: Ker nas ni nihče najel. In veli jim: Pojdite tudi vi v moj vinograd. ⁸ Ko se je pa zvečerilo, veli gospodar vinograda oskrbniku svojemu: Pokliči delavce in daj jim plačilo, počenši od zadnjih do prvih. ⁹ In prišedši prejmo

tisti, ki so *bili najeti* okoli enajste ure, po denarju. ¹⁰ Ko pa pridejo prvi, mislijo, da bodo prejeli več; a tudi oni prejmo po denarju. ¹¹ Prejemši pa so godrnjali nad hišnim gospodarjem, ¹² govoreč: Ti poslednji so delali eno uro, in si jih naredil enake nam, ki smo prenašali breme *vsega* dne in vročino. ¹³ On pa odgovori in reče enemu izmed njih: Prijatelj, ne delam ti krivice. Ali se nisi pogodil z menoj po denarju? ¹⁴ Vzemi svoje in pojdi! Hočem pa dati temu poslednjemu, kakor tudi tebi. ¹⁵ Ali mar ne smem jaz s svojim storiti, kar hočem? Je li oko tvoje hudobno, ker sem jaz dober? ¹⁶ Tako bodo zadnji prvi in prvi zadnji.

¹⁷ In ko gre Jezus gori v Jeruzalem, vzame dvanajstere učence na stran in jim na potu reče: ¹⁸ Glejte, gori v Jeruzalem gremo, in Sin človekov bo izdan višjim duhovnikom in pismarjem, in ga obsodijo na smrt, ¹⁹ in ga izroče poganom, naj ga zasmehujejo in bičajo in na križ razpno; a tretji dan vstane od smrti.

²⁰ Tedaj pristopi k njemu mati Zebedejevih sinov s svojima sinoma ter se mu poklanja in ga nekaj prosi. ²¹ On ji pa reče: Kaj hočeš? Reče mu: Reci, naj sedita tadvá moja sina, eden na desnici in drugi na levici tvoji, v tvojem kraljestvu. ²² Jezus pa odgovori in reče: Ne veste, kaj prosite. Ali moreta piti kelih, ki mi ga bode skoraj piti? Rečeta mu: Moreva. ²³ Reče jima: Kelih moj bodeta sicer pila; ali da bi sedela na desnici in na levici moji, ne morem jaz dati, a *dá se to tistim*, ki jim je pripravljeno od Očeta mojega. ²⁴ In ko to slišijo deseteri, se raz-

jeze nad tema dvema bratoma. ²⁵ Jezus jih pa pokliče k sebi in reče: Veste, da knezi narodov tem gospodujejo in da jih velikaši siloma vladajo. ²⁶ Ne bode pa tako med vami: ampak kdorkoli hoče postati velik med vami, bodi vam služabnik, ²⁷ in kdorkoli hoče biti prvi med vami, bodi vam hlapec. ²⁸ Kakor tudi Sin človekov ni prišel, da njemu služijo, ampak da on služi in dá življenje svoje v odkupnino za mnoge.

²⁹ In ko gredo iz Jerihe, ga spremlja velika množica. ³⁰ In glej, dva slepca sedita kraj poti, in ko slišita, da gre Jezus mimo, zakričita, rekoč: Gospod, usmili se naju, ti sin Davidov! ³¹ Množica pa jima preti, da naj umolkmeta. Onadva pa še bolj zavpijeta, rekoč: Gospod, usmili se naju, ti sin Davidov! ³² In Jezus se ustavi in ju pokliče ter reče: Kaj hočeta, da vama storim? ³³ Rečeta mu: Gospod, da se nama oči odpro. ³⁴ Jezus pa, ganjen usmiljenja, se dotakne njunih oči. In precej izpregledata, in šla sta za njim.

Poglavje 21.

In ko še približajo Jeruzalemu in pridejo v Betfago k Oljski gori, tedaj pošlje Jezus dva učenca ² in jima reče: Pojdita v vas, ki je vama nasproti, in precej najdeta oslico privezano in žrebe ž njo: odvežita ju in pripeljita k meni. ³ In če vama kdo kaj reče, recita: Gospod ju potrebuje; in takoj ju pošlje. ⁴ Vse to pa se je zgodilo, da se izpolni, kar je rečeno po proroku, ki pravi: ⁵ «Povejte hčeri Sionski: Glej, kralj tvoj prihaja k tebi krotak in sedi na oslici in žrebetu oslice pod jarmom». ⁶ In učenca

gresta ter storita, kakor jima je Jezus ukazal: ⁷ pripeljeta oslico in žrebe. In polože nanju oblačila svoja, in on sede nanje. ⁸ Mnogo ljudstva pa pogrne oblačila svoja po poti, a drugi sekajo veje z dreves ter jih steljejo po poti. ⁹ In množice, ki ga spremljajo spredaj in zadaj, kličejo glasno, govoreč: Hosana sinu Davidovemu! Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem! Hosana na višavah! ¹⁰ In ko pride v Jeruzalem, vznemiri se vse mesto in govore: Kdo je ta? ¹¹ Ljudstvo pa pravi: Ta je prorok Jezus iz Nazareta v Galileji.

¹² In Jezus pride v tempelj Božji in izžene vse, ki so v templju prodajali in kupovali, in prevrne mize menjalcem in stole tistim, ki so prodajali golobe, ¹³ in jim reče: Pisano je: «Dom moj naj se imenuje dom molitve», a vi delate iz njega razbojniško jamo. ¹⁴ In pristopijo k njemu v templju slepci in hromci, in ozdravi jih. ¹⁵ Ko pa vidijo višji duhovniki in pismarji čudeže, ki jih dela, in otroke, da kličejo v templju in govore: Hosana sinu Davidovemu! se razjeze ¹⁶ in mu reko: Slišiš li, kaj ti pravijo? Jezus pa jim reče: Seveda. Ali niste nikoli brali: «Iz ust nedoraslih in dojenčev si pripravil sebi hvalo?» ¹⁷ Ter jih pusti in gre ven iz mesta v Betanijo, in tu prenoči.

¹⁸ Zjutraj pa, vračajoč se v mesto, postane lačen. ¹⁹ In ugledavši kraj poti edino smokvo, pristopi k njej in ničesar ne najde na njej razen samo listje. In ji reče: Nikoli več naj ne bo na tebi sadu na vekomaj! In usahne smokva takoj. ²⁰ In videč to, se začudijo učenci in reko: Kako naglo je usahnila

smokva! ²¹ Jezus pa odgovori in jim reče: Resnično vam pravim: Če imate vero in ne dvomite, ne boste samo storili, kar se je zgodilo na tej smokvi, ampak če tudi rečete tej gori: Vzdigni se in vrzi se v morje! se zgodi. ²² In vse, česar koli v molitvi prosite, če verujete, boste prejeli.

²³ In ko je prišel v tempelj in učil, pristopijo k njemu višji duhovniki in starejšine ljudstva, govoreč: S kakšno oblastjo delaš to? in kdo ti je dal to oblast? ²⁴ Jezus pa odgovori in jim reče: Vprašal vas bom tudi jaz eno besedo, in če mi jo poveste, povem tudi jaz vam, s kakšno oblastjo to delam. ²⁵ Odkod je bil krst Janezov? iz nebes ali od ljudi? Oni pa so sami pri sebi premišljevali in govorili: Če rečemo: Iz nebes, nam poreče: Zakaj mu torej niste verovali? ²⁶ Če pa rečemo: Od ljudi, se bojimo ljudstva; kajti vsi imajo Janeza za proroka. ²⁷ Ter odgovore Jezusu in reko: Ne vemo. Tudi on jim reče: Tudi jaz vam ne povem, s kakšno oblastjo to delam.

²⁸ Kaj se vam pa zdi? Neki človek je imel dva sina, in pristopivši k prvemu, reče: Sin, pojdi, delaj danes v vinogradu! ²⁹ On pa odgovori in reče: Nočem. Potem pa se skesa in odide. ³⁰ In pristopivši k drugemu, reče ravno tako. On pa odgovori in reče: Pojdem, gospod! A ni šel. ³¹ Kateri teh dveh je izpolnil voljo očetovo? Reko mu: Prvi. Jezus jim reče: Resnično vam pravim, da se rinejo cestninarji in nečistnice pred vami v kraljestvo Božje. ³² Kajti prišel je k vam Janez po poti pravičnosti, in niste mu verjeli; cestninarji in nečistnice pa so mu ver-

jeli. Vi pa, dasi ste to videli, se še potem niste ske-sali, da bi mu bili verjeli.

33 Čujte drugo priliko! Bil je hišni gospodar, ki je zasadil vinograd in ga ogradil s plotom in izkopal v njem klet in sezidal stolp ter ga izročil vinograd-nikom in odpotoval. 34 Ko se pa približa čas sadu, pošlje hlapce svoje k vinogradnikom, da prejmo pridelke njegove. 35 A vinogradniki zgrabijo hlapce, in enega pretepo, drugega ubijejo, a še drugega po-sujejo s kamenjem. 36 Zopet pošlje druge hlapce, *ki jih je bilo* več od prvih, in ž njimi store ravno tako. 37 Potem pa pošlje k njim sina svojega, re-koč: Sina mojega se bodo bali. 38 Ko pa ugledajo vinogradniki sina, reko med seboj: Ta je dedič. Pri-dite, ubijmo ga in prilastimo si dediščino njegovo! 39 Ter ga zgrabijo in vržejo ven iz vinograda in ubijejo. 40 Kadar pride torej gospodar vinograda, kaj bo storil tem vinogradnikom? 41 Reko mu: Hudobneže te hudo pogubi in vinograd svoj izroči drugim vinogradnikom, ki mu bodo dajali sad ob svojem času. 42 Jezus jim reče: Ali niste nikoli brali v pismu: «Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, ta je postal glava oglu; od Gospoda se je to zgodilo, in čudno je v očeh naših». 43 Zato vam pravim, da se vam odvzame kraljestvo Božje in bo dano narodu, ki prinaša njegove sadove. 44 In kdor na ta kamen pade, se razbije, a na kogar on pade, ga razdrobi. 45 In ko slišijo višji duhovniki in farizeji prilike njegove, spoznajo, da o njih govori. 46 In radi bi ga bili ujeli, ali zboje se množic, ker so ga *vsi* imeli za proroka.

Poglavje 22.

In odgovarjaje jim zopet govori Jezus v prilikah, rekoč: ² Nebeško kraljestvo je podobno človeku, kralju, ki je napravil svatovščino sinu svojemu. ³ In pošlje hlapce svoje, naj pokličejo tiste, ki so bili povabljeni na svatovščino; a niso hoteli priti. ⁴ Zopet pošlje druge hlapce in veli: Recite povablencem: Glej, pojedino svojo sem pripravil, junci moji in pitanci so poklani in vse je pripravljeno; pridite na svatovščino! ⁵ Oni pa niso marali in so odšli, eden na polje svoje, drugi pa po kupčiji svoji. ⁶ Drugi pa so zgrabili hlapce njegove in jih zasramotili in ubili. ⁷ In kralj se razjezi ter pošlje vojske svoje in pogubi tiste ubijalce in požge njih mesto. ⁸ Tedaj veli hlapcem svojim: Svatovščina je sicer pripravljena, ali povablenci niso bili vredni. ⁹ Pojdite torej na razpotja, in kolikorkoli jih najdete, pokličite jih na svatovščino! ¹⁰ In tisti hlapci odidejo na ceste in zbero vse, katerekoli najdejo, hudobne in dobre; in svatovska dvorana se napolni z gostmi. ¹¹ Ko pa pride kralj, da pogleda goste, ugleda tu človeka, ki ni bil oblečen v svatovsko oblačilo, ¹² in reče mu: Prijatelj, kako si prišel sem, ko nimaš svatovskega oblačila? On pa *mu* umolkne. ¹³ Tedaj reče kralj služabnikom svojim: Zvežite mu roke in noge ter ga vrzite v zunanjo temo: tam bo jok in škripanje z zobmi. ¹⁴ Kajti mnogo jih je poklicanih, a malo izvoljenih.

¹⁵ Tedaj odidejo farizeji in se posvetujejo, kako bi ga v besedi ujeli. ¹⁶ In pošljejo k njemu učence

svoje s Herodovci, naj reko: Učenik, vemo, da si resničen in pot Božjo v resnici učiš, in mar ti ni nikogar, ker ne gledaš ljudem na lice. ¹⁷ Povej nam torej, kaj se ti zdi? Ali je prav dati cesarju davek ali ne? ¹⁸ Jezus pa, spoznavši njih hudobnost, reče: Kaj me izkušate, hinavci? ¹⁹ Pokažite mi davčni denar. In oni mu prineso denar. ²⁰ In reče jim: Čigava je ta podoba in napis? ²¹ Reko mu: Cesarjeva. Tedaj jim reče: Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega. ²² In ko to slišijo, se začudijo, ter ga pusté in odidejo.

²³ Tisti dan pristopijo k njemu saduceji, ki pravijo, da ni vstajenja, in ga vprašajo, ²⁴ rekoč: Učenik! Mojzes je rekel: «Ako kdo umre brez otrok, naj vzame njegov brat ženo njegovo in zbudi seme bratu svojemu». ²⁵ Pri nas pa je bilo sedem bratov. Prvi se oženi in umre, in ker ni imel zaroda, zapusti ženo svojo bratu svojemu. ²⁶ Ravno tako tudi drugi in tretji prav do sedmega. ²⁷ Nazadnje za vsemi pa umre žena. ²⁸ Ob vstajenju torej, čigava žena bo od teh sedmerih? kajti vsi so jo imeli. ²⁹ Jezus pa odgovori in jim reče: Motite se, ker ne poznate ne pisma, ne moči Božje. ³⁰ Ob vstajenju namreč se ne ženijo in ne može, temuč so kakor angeli Božji v nebesih. ³¹ Za vstajenje mrtvih pa, ali niste brali, kar vam je rekel Bog, govoreč: ³² «Jaz sem Bog Abrahamov in Bog Izakov in Bog Jakobov»? On ni Bog mrtvih, ampak živih. ³³ In ko to slišijo množice, se silno čudijo nauku njegovemu.

³⁴ Ko pa farizeji slišijo, da je saducejem zavezal jezik, se zbero vkup. ³⁵ In eden izmed njih, učenik

postave, vpraša, izkušaje ga: ³⁶ Učenik, katera zapoved je v postavi največja? ³⁷ Jezus mu pa reče: «Ljubi Gospoda Boga svojega iz vsega srca svojega in iz vse duše svoje in iz vse pameti svoje». ³⁸ Ta je prva in največja zapoved. ³⁹ Druga pa je tej podobna: «Ljubi bližnjega svojega kakor samega sebe». ⁴⁰ Ob teh dveh zapovedih visi vsa postava in proroki.

⁴¹ Ko se pa farizeji snidejo, jih vpraša Jezus, ⁴² rekoč: Kaj se vam zdi o Kristusu? Čigav sin je? Reko mu: Davidov. ⁴³ Vpraša jih: Kako ga torej David v Duhu imenuje Gospoda, ko pravi: ⁴⁴ «Rekel je Gospod Gospodu mojemu: Sedi na desnico mojo, dokler ne položim sovražnikov tvojih nogam tvojim za podnožje». ⁴⁵ Če ga torej David imenuje Gospoda, kako je sin njegov? ⁴⁶ In nihče mu ni mogel odgovoriti besede, in od tega dne si ga ni upal nihče več vprašati.

Poglavje 23.

Tedaj govori Jezus množici in učencem svojim ² takole: Na Mojzesov stol so sedli pismarji in farizeji. ³ Vse torej, karkoli vam reko, izpolnajte in delajte; po njih delih pa ne delajte, ker govoré, pa ne delajo. ⁴ Vežejo namreč težka in neznosna bremena in jih nakladajo ljudem na pleča: sami jih pa še s svojim prstom nočejo geniti. ⁵ Vsa dela svoja pa delajo, da jih vidijo ljudje. Razširjajo si namreč molilne listke in delajo velike robove oblačilom svojim; ⁶ in ljubijo prve prostore pri gostijah in prve stole v shodnicah ⁷ in pozdrave po ulicah ter da

jih ljudje imenujejo: Rabi! ⁸ Vi pa se ne imenujte Rabi; kajti eden je vaš učenik, *Kristus*, vsi vi ste pa bratje. ⁹ In ne imenujte nikogar na zemlji očeta svojega; kajti eden je vaš Oče, ta, ki je v nebesih. ¹⁰ Tudi se ne imenujte voditeljev; kajti eden je vaš voditelj, *Kristus*. ¹¹ A kdor je največji med vami, bodi vam služabnik. ¹² Kdor se pa povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.

¹³ Gorje pa vam, pismarji in farizeji, hinavci! da zapirate nebeško kraljestvo pred ljudmi; sami namreč ne greste vanje, in kateri hočejo vanje iti, jim ne puščate, da bi šli.

¹⁴ Gorje vam, pismarji in farizeji, hinavci! da požirate vdovam hiše, ko na videz opravljate dolge molitve; zategadelj prejmete ostrejšo sodbo.

¹⁵ Gorje vam, pismarji in farizeji, hinavci! ker prehodite morje in zemljo, da pridobite enega, ki se pojudi, in ko se pojudi, naredite iz njega peklenškega sinu, dvakrat hujšega od sebe.

¹⁶ Gorje vam, slepi vodniki, ki pravite: Če kdo priseže pri templju, ni nič; če pa priseže kdo pri templjevem zlatu, je zavezan. ¹⁷ Bebeci in slepci! kaj pa je več, zlato ali tempelj, ki posvečuje zlato?

¹⁸ In: Če priseže kdo pri oltarju, ni nič; če pa priseže kdo pri daru, ki je na njem, je zavezan.

¹⁹ Slepci! kaj pa je več, dar ali oltar, ki posvečuje dar? ²⁰ Kdor torej prisega pri oltarju, prisega pri njem in pri vsem, kar je na njem. ²¹ In kdor prisega pri templju, prisega pri njem in pri tistem, ki prebiva v njem. ²² In kdor prisega pri nebu, prisega pri prestolu Božjem in pri tistem, ki sedi na njem.

23 Gorje vam, pismarji in farizeji, hinavci! da dajete desetino od mete in kopra in kumina, opuščate pa, kar je važnejše v postavi: sodbo, usmiljenje in vero. To pa je treba delati, a onega ne opuščati. 24 Slepí vodniki, ki precejate komarje, velbloda pa požirate!

25 Gorje vam, pismarji in farizeji, hinavci! da čistite kozarec in skledo odzunaj, znotraj pa sta polna ropa in nezmernosti. 26 Slepí farizej! očisti poprej kozarec in skledo znotraj, da bosta čista tudi zunaj.

27 Gorje vam, pismarji in farizeji, hinavci, da ste podobni pobeljenim grobom, ki se odzunaj zde lepi, znotraj pa so polni mrtvaških kosti in vse nesnage. 28 Tako se kažete tudi vi ljudem zunaj pravične, znotraj pa ste polni hinavstva in krivičnosti.

29 Gorje vam, pismarji in farizeji, hinavci! da zidate prorokom grobe in lepšate pravičnim nagrobne spomenike, 30 in pravite: Da smo živeli v dnevih očetov svojih, ne bi bili ž njimi deležni krvi prorokov. 31 Tako pričate sami zoper sebe, da ste sinovi teh, ki so morili proroke. 32 Napolnite le tudi vi mero očetov svojih! 33 Kače, gadja zalega! kako boste ubežali sodbi pekla? 34 Zato, glejte, pošiljam jaz k vam proroke in modrce in pismouke; in nekatere izmed njih pomorite in na križ razpnete, a nekatere boste bičali v shodnicah svojih in preganjali od mesta do mesta; 35 da pride na vas vsa pravična kri, ki se je prelila na zemlji, od krvi pravičnega Abela do krvi Zaharija, sinu Baharijevega, ki ste ga umorili med svetiščem in oltarjem. 36 Resnično vam pravim: Vse to pride na ta rod.

³⁷ Jeruzalem, Jeruzalem, ki ubijaš proroke in kamenaš tiste, ki so poslani k tebi! Kolikrat sem hotel zbrati otroke tvoje, kakor zbira kokla piščeta svoja pod peruti, pa niste hoteli! ³⁸ Glej, hiša vaša se vam ostavlja pusta. ³⁹ Kajti pravim vam: Ne boste me videli odslej, dokler ne rečete: Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem!

Poglavje 24.

In Jezus izide in krene proč od templja. In pristopijo učenci njegovi, da mu pokažejo stavbe templja. ² On pa odgovori in jim reče: Ne vidite li vsega tega? Resnično vam pravim: Tu ne ostane kamen na kamenu, ki se ne bi zrušil.

³ Ko je pa sedel na Oljski gori, pristopijo k njemu učenci posebej, rekoč: Povej nam, kdaj bo to? In kaj *bo* znamenje prihodu tvojemu in koncu sveta?

⁴ In Jezus odgovori in jim reče: Varujte se, da vas kdo ne zapelje! ⁵ Mnogo jih namreč pride z imenom mojim, govoreč: Jaz sem Kristus, in mnogo jih zapeljejo. ⁶ Slišali boste o bojih in glasove o bojih. Glejte, da se ne ustrašite; kajti *to* se mora zgoditi. Ali to še ni konec. ⁷ Vstane namreč narod proti narodu in kraljestvo zoper kraljestvo, in bodo lakote in potresi po raznih krajih. ⁸ Vse to je pa začetek nadlogam.

⁹ Tedaj vas bodo izročali stiski in vas morili, in sovražili vas bodo vsi narodi zaradi imena mojega.

¹⁰ In tedaj se bodo pohujševali mnogi in drug drugega bodo izdajali in drug drugega sovražili. ¹¹ In mnogi lažnivi proroki vstanejo ter jih veliko zape-

ljejo. ¹² In ker se krivičnost razmnoži, omrzne mnogim ljubezen. ¹³ Kdor pa pretrpi do konca, ta bo zveličan. ¹⁴ In ta evangelij kraljestva se bo označeval po vsem svetu, vsem narodom za pričevanje; in tedaj pride konec.

¹⁵ Kadar torej ugledate «gnusobo razdejanja», ki jo je napovedal prorok Danijel, da stoji na svetem kraju (kdor bere, naj razume!), ¹⁶ tedaj naj zbeže tisti, ki so v Judeji, na gore; ¹⁷ kdor je na strehi, ne stopaj doli, da vzame kaj iz hiše svoje; ¹⁸ in kdor je na polju, naj se ne vrača nazaj, da vzame plašč svoj. ¹⁹ Gorje pa nosečim in doječim v tistih dneh! ²⁰ Molite pa, da ne bo vaš beg po zimi in ne v soboto. ²¹ Zakaj tedaj bo velika stiska, kakršne ni bilo od začetka sveta doslej in je tudi nikoli ne bo. ²² In ko se ne bi tisti dnevi prikrajšali, ne bi se rešil noben človek; ali zaradi izvoljencev bodo prikrajšani tisti dnevi. ²³ Če vam tedaj kdo reče: Glej, tu je Kristus, ali: tam je, ne verujte. ²⁴ Zakaj vstanejo lažnivi kristusi in lažnivi proroki in kazali bodo velika znamenja in čudeže, da bi zapeljali, ko bi bilo mogoče, tudi izvoljence. ²⁵ Glejte, povedal sem vam vnaprej. ²⁶ Ako vam torej reko: Glej, v puščavi je! ne hodite ven; glej, v hramih je! ne verujte. ²⁷ Kajti kakor izhaja blisk od vzhoda in se sveti do zahoda, tako bode prihod Sinu človekovega. ²⁸ Kjerkoli je mrhovina, tam se bodo zbirali orli.

²⁹ Precej pa po stiski tistih dni otemni solnce, in mesec ne dá svetlobe svoje, in zvezde bodo padale z neba, in sile nebeške se bodo gibale. ³⁰ In tedaj se prikaže na nebu znamenje Sinu človekovega; in

tedaj zaplakajo vsi rodovi zemlje in bodo videli Sina človekovega, da prihaja na nebeških oblakih z močjo in slavo veliko. ³¹ In pošlje angele svoje z močnim glasom trobente, in zbero izvoljence njegove od četrteh vetrov, od konca nebes do njih kraja.

³² Od smokve pa se učite prilike: Kadar se že njene veje omladé in poženo listje, veste, da je blizu poletje: ³³ tako tudi vi, ko vse to ugledate, vedite, da je *on* blizu, pri vratih. ³⁴ Resnično vam pravim: Ne preide ta rod, dokler se vse to ne zgodi. ³⁵ Nebo in zemlja preideta, a besede moje nikoli ne preidejo.

³⁶ Za tisti dan in uro pa nihče ne ve, ne angeli nebeški, ne Sin, edini Oče sam. ³⁷ Kakor pa je bilo v dnevih Noetovih, tako bo o prihodu Sina človekovega. ³⁸ Kakor so namreč v onih dnevih, pred potopom, žrli in pili, ženili se in možile do tistega dne, ko je stopil Noe v barko, ³⁹ in niso spoznali, dokler ni prišla povodenj in jih vse pobrala: tako bode prihod Sinu človekovega. ⁴⁰ Tedaj bodeta dva na njivi: eden bo vzet in eden puščen. ⁴¹ Dve bosta mleli na mlinu: ena bo vzeta in ena puščena. ⁴² Čujte torej, ker ne veste, katerega dne pride Gospod vaš. ⁴³ Vedite pa to: ko bi hišni gospodar vedel, ob kateri straži pride tat, bi čul in ne bi dal podkopati hiše svoje. ⁴⁴ Zato bodite tudi vi pripravljeni: kajti Sin človekov pride ob uri, ko se vam ne zdi.

⁴⁵ Kdo neki je zvesti in modri hlapec, katerega je postavil gospodar njegov nad svojimi posli, da jim daje hrano o pravem času? ⁴⁶ Blagor tistemu hlapcu, ki ga najde gospodar njegov, kadar pride,

da tako dela! ⁴⁷ Resnično vam pravim, da ga postavi nad vsem premoženjem svojim. ⁴⁸ Ako pa reče ta hudobni hlapec v srcu svojem: Gospodar moj odlaša *prihod svoj*, ⁴⁹ ter začne pretepati sohlapce svoje, s pijanci pa pojedaj in popiva, ⁵⁰ pride gospodar tega hlapca v dan, kadar ne pričakuje, in ob uri, katere ne ve, ⁵¹ in ga preseka in mu da delež s hinavci: tam bo jok in škripanje z zobmi.

Poglavje 25.

Tedaj bo nebeško kraljestvo podobno desetim devicam, ki so vzele svetilnice svoje in šle ženinu naproti. ² Pet od njih pa je bilo nespametnih, in pet modrih. ³ Zakaj tiste nespametne so vzele svetilnice svoje, olja pa niso vzele s seboj. ⁴ Modre pa so vzele olje v posodah svojih s svetilnicami vred. ⁵ Ko se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspale. ⁶ Opolnoči pa nastane hrup: Glej, ženin! Pojdite mu naproti! ⁷ Tedaj vstanejo vse te device in olepšajo svetilnice svoje. ⁸ Nespametne pa reko modrim: Dajte nam olja svojega, ker naše svetilnice gasnejo. ⁹ Modre jim pa odgovore in reko: Ne, da morda ne zmanjka nam in vam. Pa pojdite rajši k prodajalcem in si ga kupite. ¹⁰ Ko pa gredo kupovat, pride ženin, in tiste, ki so bile pripravljene, odidejo ž njim na svatovščino; in vrata se zapro. ¹¹ Poslej pa pridejo tudi druge device, rekoč: Gospod, gospod, odpri nam! ¹² On pa odgovori in reče: Resnično vam pravim, ne poznam vas. ¹³ Čujte torej, ker ne veste ne dneva ne ure.

¹⁴ Kajti bo kakor človek, odpravljajoč se na pot, ki pokliče hlapce svoje in jim izroči premoženje svoje, ¹⁵ in dá enemu pet talentov, drugemu pa dva, a drugemu enega, vsakemu po njegovi zmožnosti; in odpotuje. ¹⁶ Zdajci gre tisti, ki je prejel pet talentov, in kupčuje ž njimi, in pridobi drugih pet talentov. ¹⁷ Tako tudi tisti, ki *je prejel* dva, pridobi druga dva. ¹⁸ Tisti pa, ki je prejel enega, odide in *ga* zakoplje v zemljo in skrije srebro gospodarja svojega. ¹⁹ Čez mnogo časa pa pride gospodar teh hlapcev in napravi ž njimi račun. ²⁰ In pristopi tisti, ki je prejel pet talentov, in prinese pet drugih talentov, rekoč: Gospod, pet talentov si mi izročil; glej, pridobil sem ž njimi pet drugih talentov. ²¹ Reče mu gospod njegov: Dobro, vrli in zvesti hlapec, v malem si bil zvest, nad veliko te postavim; pojdi v gospoda svojega veselje. ²² Tudi tisti, ki je prejel dva talenta, pristopi in reče: Gospod, dva talenta si mi izročil, glej, pridobil sem ž njima dva druga talenta. ²³ Reče mu gospod njegov: Dobro, vrli in zvesti hlapec, v malem si bil zvest, nad veliko te postavim; pojdi v gospoda svojega veselje. ²⁴ Pristopi pa tudi tisti, ki je prejel eden talent, in reče: Gospod, vedel sem, da si trd človek; žanješ, kjer nisi posejal, in pobiraš, kjer nisi raztresel; ²⁵ in ker sem se bal, šel sem in skril talent tvoj v zemljo; glej, tu imaš, kar je tvojega. ²⁶ Gospodar njegov mu pa odgovori in reče: Hudobni in leni hlapec! vedel si, da žanjem, kjer nisem posejal, in pobiram, kjer nisem raztresel; ²⁷ zato bi bil moral ti dati moje srebro menjalcem, in ko bi jaz prišel, bi prejel, kar je mojega, z

obrestmi. ²⁸ Vzemite mu torej talent in dajte tistemu, ki ima deset talentov. ²⁹ Kajti vsakemu, kdor ima, se bo dalo, in preobilo bo imel; onemu pa, ki nima, se vzame tudi to, kar ima. ³⁰ In nepridnega hlapca vrzite v zunanjo temo: tam bo jok in škripanje z zobmi.

³¹ Kadar pa pride Sin človekov v slavi svoji in vsi angeli ž njim, tedaj bo sedel na prestol svoje slave. ³² In pred njim se zbero vsi narodi, in ločil jih bo enega od drugega, kakor loči pastir ovce od kozlov, ³³ in postavi ovce sebi na desno, a kozle na levo. ³⁴ Tedaj poreče Kralj tistim na desnici svoji: Pridite, blagoslovljeni Očeta mojega, podedujte kraljestvo, ki vam je pripravljeno od ustanovitve sveta. ³⁵ Kajti lačen sem bil, in dali ste mi jesti; žejen sem bil, in dali ste mi piti; tujec sem bil, in vzeli ste me pod streho; ³⁶ nag, in oblekli ste me; bolan, in obiskali ste me; v ječi sem bil, in prišli ste k meni. ³⁷ Tedaj mu odgovore pravični, rekoč: Gospod, kdaj smo te videli lačnega, in smo te nasitili? ali žejnega, in smo te napojili? ³⁸ Kdaj smo te pa videli tujca, in smo te vzeli pod streho? ali nagega, in smo te oblekli? ³⁹ Kdaj smo te pa videli bolnega ali v ječi, in smo prišli k tebi? ⁴⁰ In Kralj odgovori in jim reče: Resnično vam pravim, karkoli ste storili enemu teh najmanjših mojih bratov, ste storili meni. ⁴¹ Tedaj poreče tudi tistim na levici: Pojdite od mene, prokleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in angelom njegovim! ⁴² Kajti lačen sem bil, in niste mi dali jesti, žejen, in niste mi dali piti; tujec sem bil, in niste me vzeli pod streho;

43 nag, in niste me oblekli; bolan in v ječi, in niste me obiskali. 44 Tedaj mu odgovore tudi oni, rekoč: Gospod, kdaj smo te videli lačnega, ali žejnega, ali tujca, ali nagega, ali bolnega, ali v ječi, in ti nismo postregli? 45 Nato jim odgovori, rekoč: Resnično vam pravim, česarkoli niste storili enemu teh najmanjših, niste meni storili. 46 In ti pojdejo v večno trpljenje, pravični pa v večno življenje.

Poglavje 26.

In zgodi se, ko konča Jezus vse te govore, da reče učencem svojim: 2 Veste, da bo čez dva dni Velika noč, in Sin človekov bo izdan, da ga križajo. 3 Tedaj se zbero višji duhovniki in starejšine ljudstva na dvoru velikega duhovnika, kateremu je bilo ime Kajfa, 4 in se posvetujejo, da bi Jezusa z zvi-jačo ujeli in umorili. 5 Rekli so pa: Ne na praznik, da se ljudstvo ne upre.

6 Ko pa je bil Jezus v Betaniji v hiši Simona gobavca, 7 pristopi k njemu žena, ki je imela alabastrovo posodo dragocenega mazila, in mu ga izlije na glavo, ko je sedel za mizo. 8 Ko pa učenci njegovi to vidijo, se razhude, govoreč: Čemu ta potrata? 9 To bi se bilo namreč lahko za mnogo prodalo, in *izkupilo* se dalo ubogim. 10 Ko pa Jezus to opazi, jim reče: Kaj nadlegujete to ženo? saj je dobro delo storila na meni. 11 Uboge namreč imate vselej pri sebi, mene pa nimate vselej. 12 Kajti s tem, da je izlila to mazilo na moje telo, me je pripravila za

pokop. ¹³ Resnično vam pravim: Kjerkoli po vsem svetu se bo oznanjal ta evangelij, se bo povedalo tudi to, kar je ona storila, njej v spomin.

¹⁴ Tedaj odide eden od dvanajsterih, ki mu je bilo ime Juda Iškarijot, k višjim duhovnikom ¹⁵ in reče: Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga izdam? Oni mu pa določijo trideset srebrnikov. ¹⁶ In odslej je iskal priložnosti, da ga izda.

¹⁷ Prvi dan presnih kruhov pa pristopijo učenci k Jezusu in mu reko: Kje hočeš, da ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje? ¹⁸ On pa reče: Pojdite v mesto k temu in k temu in recite mu: Učenik pravi: Čas moj je blizu; pri tebi bom jedel velikonočno jagnje z učenci svojimi. ¹⁹ In učenci store, kakor jim je Jezus ukazal, in pripravijo velikonočno jagnje.

²⁰ Ko se pa zvečeri, sede za mizo z učenci svojimi. ²¹ In ko so jedli, reče: Resnično vam pravim, da me eden izmed vas izda. ²² In zelo se užaloste, in začno mu praviti, drug za drugim: Ali sem jaz, Gospod? ²³ On pa odgovori in reče: Tisti, ki omaka z menoj roko v skledo, ta me bo izdal. ²⁴ Sin človekov sicer gre, kakor je pisano o njem, ali gorje tistemu človeku, ki izdaja Sina človekovega! Bolje bi mu bilo, ko ne bi bil rojen tisti človek. ²⁵ Juda pa, izdajalec njegov, odgovori in reče: Sem li mar jaz, Rabi? Reče mu: Ti si rekel.

²⁶ Ko so pa jedli, vzame Jezus kruh, in blagoslovi in ga prelomi ter da učencem, rekoč: Vzemite, jejte: to je moje telo. ²⁷ In vzame kelih, se zahvali in jim da, rekoč: Pijte iz njega vsi; ²⁸ kajti to je

moja kri nove zaveze, ki se preliva za mnoge v odpuščanje grehov. ²⁹ Pravim vam pa, da odslej ne bom pil tega trtnega sadu do tistega dne, ko ga bom pil z vami novega v kraljestvu Očeta svojega.

³⁰ In ko so odpeli zahvalnico, odidejo na Oljsko goro.

³¹ Tedaj jim reče Jezus: Vsi vi se boste pohujšali to noč nad menoj. Kajti pisano je: «Pastirja udarim, in razkrope se ovce črede». ³² Po vstajenju svojem pa pojdem pred vami v Galilejo. ³³ Peter pa odgovori in mu reče: Če se tudi vsi pohujšajo nad teboj, jaz se nikoli ne pohujšam. ³⁴ Jezus mu reče: Resnično ti pravim, še to noč, preden zapoje petelin, me zatajiš trikrat. ³⁵ Peter mu pravi: In ko bi moral s teboj umreti, ne zatajim te nikdar. Tako govoré tudi vsi učenci.

³⁶ Tedaj pride ž njimi Jezus v ograd, ki se imenuje Getsemane, in reče učencem: Sedite tu dotlej, da grem tja in pomolim. ³⁷ In vzemši s seboj Petra in Zebedejeva dva sina, se začne žalostiti in trepetati groze. ³⁸ Tedaj jim reče: Žalostna je duša moja do smrti; ostanite tukaj in čujte z menoj. ³⁹ In odšedši malo dalje, pade na obraz svoj in moli, govoreč: Oče moj, ako je mogoče, naj gre ta kelih mimo mene; toda ne kakor hočem jaz, ampak kakor ti. ⁴⁰ In pride k učencem in jih najde speče, ter reče Petru: Torej niste mogli ene ure z menoj prečuti? ⁴¹ Čujte in molite, da ne zajdete v izkušnjava; duh je sicer voljan, ali meso je slabo. ⁴² Zopet odide drugič in moli, govoreč: Oče moj, ako ne more ta kelih iti mimo mene, nego da ga pijem, zgodi se volja

tvoja. ⁴³ In ko se vrne, najde jih zopet speče, bile so jim namreč oči utrujene. ⁴⁴ In pustivši jih, odide zopet in moli v tretje, govoreč zopet iste besede. ⁴⁵ Potem pride k učencem svojim in jim reče: Spite dalje in počivajte! Glej, ura se je približala, in Sin človekov se izdaja grešnikom v roke. ⁴⁶ Vstanite, pojdemo! Glejte, izdajalec moj je blizu.

⁴⁷ In ko je še govoril, glej, pride Juda, eden dvanajsterih, in ž njim velika truma z meči in koli od višjih duhovnikov in starejšin ljudstva. ⁴⁸ Izdajalec njegov pa jim je dal znamenje, rekši: Kogar poljubim, ta je: primite ga. ⁴⁹ In precej pristopi k Jezusu in reče: Zdrav bodi, učenik! in ga poljubi. ⁵⁰ Jezus mu pa reče: Prijatelj, čemu si prišel! Tedaj pristopijo in položijo roke svoje na Jezusa in ga ujemo. ⁵¹ In glej, eden tistih, ki so bili z Jezusom, iztegne roko svojo in izdere meč svoj ter udari hlapca velikega duhovnika in mu odseka uho. ⁵² Tedaj mu veli Jezus: Vtakni meč svoj na mesto njegovo; kajti vsi, ki primejo za meč, z mečem poginejo. ⁵³ Ali meniš li, da ne morem prositi Očeta svojega, in poslal bi mi takoj več nego dvanajst legijonov angelov? ⁵⁴ Kako bi se pa izpolnila pisma, *ki pričajo*, da mora tako biti? ⁵⁵ V tej uri reče Jezus ljudstvu: Kakor na razbojnika ste prišli z meči in koli, da bi me ujeli! Vsak dan sem sedel pri vas, učeč v templju, in niste me prijeli. ⁵⁶ Toda vse to se je zgodilo, da se izpolnijo pisma prorokov. Tedaj ga vsi učenci zapusté in pobegnejo.

⁵⁷ Tisti pa, ki so Jezusa ujeli, ga odpeljejo k velikemu duhovniku Kajfu, kjer so se zbrali pismarji

in starejšine. ⁵⁸ A Peter gre oddaleč za njim, do dvora velikega duhovnika, in stopivši noter, sede k služabnikom, da vidi konec.

⁵⁹ Višji duhovniki in ves veliki zbor so pa iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga izročili smrti, ⁶⁰ a ne najdejo ga, dasi pristopi mnogo lažnivih prič. Naposled pa pristopita dva ⁶¹ in rečeta: Ta je rekel: Jaz morem podreti svetišče Božje in ga v treh dneh sezidati. ⁶² In veliki duhovnik vstane in mu reče: Ne odgovarjaš li ničesar? Kaj pričajo ti zoper tebe? ⁶³ Jezus pa je molčal. In veliki duhovnik mu reče: Zaklinjam te pri živem Bogu, povej nam, ali si ti Kristus, Sin Božji? ⁶⁴ Jezus mu reče: Ti si rekel. Toda pravim vam: Odslej boste videli Sina človekovega, da sedi na desnici moči *Božje* in da prihaja na nebeških oblakih. ⁶⁵ Tedaj raztrga veliki duhovnik oblačila svoja, rekoč: Boga je proklet; kaj nam je še treba prič? Glejte, ravnokar ste slišali kletvino njegovo. ⁶⁶ Kaj se vam zdi? Oni pa odgovore in reko: Smrti je vreden. ⁶⁷ Tedaj mu pljujejo v obraz in ga bijejo s pestmi; a drugi ga tolčejo po licu, ⁶⁸ govoreč: Prorokuj nam, Kristus. Kdo je, ki te je udaril?

⁶⁹ Peter pa je sedel zunaj na dvorišču. Pa pristopi k njemu neka dekla in reče: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem. ⁷⁰ On pa zataji pred vsemi, rekoč: Ne vem, kaj praviš. ⁷¹ Ko pa odide v preddvorišče, ga ugleda druga in reče tistim, ki so bili tam: Tudi ta je bil z Jezusom Nazarečanom. ⁷² In zopet zataji s prisego: Ne poznam tega človeka. ⁷³ Malo potem pa pristopijo tisti, ki so tu stali, in reko Petru: Re-

snično, tudi ti si izmed njih, saj te že govorica tvoja izdaja. ⁷⁴ Tedaj se začne rotiti in prisegati: Ne poznam tega človeka. In precej zapoje petelin. ⁷⁵ In Peter se spomni besede Jezusove, ki mu je bil rekel: Preden petelin zapoje, me zatajiš trikrat. In gre ven in se bridko razjoka.

Poglavje 27.

Ko pa napoči jutro, posvetujejo se vsi višji duhovniki in starejšine ljudstva zoper Jezusa *in sklenejo*, da ga izroče smrti. ² In ga zvežejo in odpeljejo ter izroče deželnemu poglavarju Pilatu.

³ Tedaj se Juda, izdajalec njegov, videč, da so ga obsodili, skesa in vrne trideset srebrnikov višjim duhovnikom in starejšinam, ⁴ rekoč: Grešil sem, da sem izdal nedolžno kri. Oni pa reko: Kaj nam mar? Ti glej! ⁵ In vrže srebrnike v svetišče in pobegne; ter odide in se obesi. ⁶ Višji duhovniki pa vzemo srebrnike in reko: Ne smemo jih dejati v tempeljski zaklad, ker so krvav denar. ⁷ Posvetovali so se pa in kupili zanje lončarjevo njivo za pokopališče tujcem. ⁸ Zato se imenuje tista njiva »Krvava njiva« do današnjega dne. ⁹ Tedaj se je izpolnilo, kar je rečeno po proroku Jeremiju, ki pravi: »In vzeli so trideset srebrnikov, ceno cenjenega, ki so ga cenili *nekateri* sinov Izraelovih, ¹⁰ in so jih dali za lončarjevo polje, kakor mi je naročil Gospod».

¹¹ A Jezus je stal pred poglavarjem. In vpraša ga poglavar, rekoč: Si ti kralj Judov? Jezus pa mu reče: Ti praviš. ¹² In ko ga višji duhovniki in starejšine tožijo, ne odgovori ničesar. ¹³ Tedaj mu reče

Pilat: Ne slišiš li, kaj vse zoper tebe pričajo? ¹⁴ In ni mu odgovoril ne na eno besedo, da se je poglavar zelo čudil.

¹⁵ Na praznik pa je imel poglavar navado, da je izpustil ljudstvu enega jetnika, katerega so hoteli.

¹⁶ Imeli so pa takrat glasovitega jetnika, ki mu je bilo ime Baraba. ¹⁷ Ko se torej zbero, jim reče Pilat: Katerega hočete, da vam izpustim? Baraba ali Jezusa, ki se imenuje Kristus? ¹⁸ Kajti vedel je, da so ga iz nevoščljivosti izdali. ¹⁹ Ko pa sedi na sodnem stolu, pošlje k njemu žena njegova, rekoč: Ničesar ne imej opraviti s tem pravičnim, kajti veliko sem pretrpela danes v spanju zavaljo njega. ²⁰ A višji duhovniki in starejšine pregovore množice, naj zahtevajo Baraba, Jezusa pa pogube. ²¹ Pilat pa izpregovori in reče: Katerega teh dveh hočete, da vam izpustim? Oni pa reko: Baraba! ²² Reče jim Pilat: Kaj naj storim z Jezusom, ki se imenuje Kristus? Vsi mu reko: Križaj ga! ²³ Poglavar pa reče: Kaj pa je hudega storil? Oni pa še bolj vpijejo: Križaj ga! ²⁴ Ko torej Pilat vidi, da nič ne opravi, ampak da nastaja še večji hrup, vzame vode in si umije roke pred ljudstvom, rekoč: Nedolžen sem pri krvi tega pravičnega. Vi glejte! ²⁵ In vse ljudstvo odgovori in reče: Kri njegova *pridi* na nas in na naše otroke! ²⁶ Tedaj jim izpusti Baraba; Jezusa pa biča in izroči, naj ga križajo.

²⁷ Tedaj vzemo poglavarjevi vojščaki Jezusa v sodno palačo in zbero nanj vso trumo; ²⁸ ter ga slečejo in mu oblečejo škrlaten plašč. ²⁹ In spleto krono iz trnja in mu jo denejo na glavo in trst v

desnico njegovo, ter poklekujejo pred njim in ga zasramujejo, govoreč: Zdrav bodi, kralj Judov! ³⁰ In pljujejo nanj in vzemo trst in ga bijejo po glavi. ³¹ In ko se mu nasmejajo, mu slečejo plašč in mu oblečejo njegovo obleko; ter ga odpeljejo, da ga križajo.

³² Gredeč pa iz *mesta*, naleté na človeka iz Cirenene, po imenu Simona; tega prisilijo, naj mu ponese križ. ³³ In ko pridejo na mesto, ki se imenuje Golgota, kar se pravi: Mesto mrtvaške glave, ³⁴ mu dajo piti vina mešanega z žolčem; in ko je okusil, ni hotel piti. ³⁵ Ko ga pa razpno na križ, razdele obleko njegovo, metaje kocko. ³⁶ Ter tam sedejo in ga stražijo. ³⁷ In denejo mu nad glavo krivdo njegovo napisano: TA JE JEZUS, KRALJ JUDOV. ³⁸ Tedaj križajo ž njim dva razbojnika, enega na desno in enega na levo. ³⁹ A mimohodeči so ga preklinjali, majoč z glavami svojimi ⁴⁰ in govoreč: Ti, ki podiraš svetišče in ga v treh dneh postavljaš, pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stopi s križa! ⁴¹ Enako so ga pa zasramovali tudi višji duhovniki s pismarji in starejšinami in govorili: ⁴² Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Kralj Izraelov je, naj stopi sedaj s križa, in verovali mu bomo. ⁴³ Zaupal je v Boga, naj ga reši sedaj, če ga ima rad; saj je rekel: Sin Božji sem. ⁴⁴ Ravno tako sta ga zasramovala tudi razbojnika, ki sta bila ž njim križana.

⁴⁵ Od šeste ure pa nastane tema po vsej zemlji do devete ure. ⁴⁶ A okoli devete ure zavpije Jezus z močnim glasom, rekoč: Eli, Eli, lama sabah-tani?

to je: Bog moj, Bog moj, zakaj si me zapustil? ⁴⁷ In ko slišijo to nekateri tistih, ki so tam stali, reko: Ta kliče Elija. ⁴⁸ In precej pohiti eden izmed njih in vzame gobo in jo namoči z octom in natakne na trst, ter ga napaja. ⁴⁹ Drugi pa pravijo: Pusti, da vidimo, če pride Elija in ga reši. ⁵⁰ Jezus pa zopet zavpije z močnim glasom in izdahne duha. ⁵¹ In glej, pregrinjalo svetišča se pretrga na dvoje od vrha do tal; in zemlja se potrese, in skale se razpokajo, ⁵² in grobi se odpro in mnoga trupla svetnikov, ki so bili zaspali, se obude, ⁵³ in izšedši iz grobov po vstajenju njegovem, pridejo v sveto mesto in se prikažejo mnogim. ⁵⁴ Stotnik pa in kateri so ž njim stražili Jezusa, videč potres in kar se je godilo, se zelo prestrašijo in reko: Resnično je bil ta Sin Božji. ⁵⁵ Bile so pa tam in oddaleč gledale mnoge žene. Te so bile prišle za Jezusom iz Galileje in so mu stregle. ⁵⁶ Med njimi je bila Marija Magdalena, in Marija, Jakobova in Jozejeva mati, in mati Zebedevih sinov.

⁵⁷ Ko se je pa zvečerilo, pride bogat človek iz Arimateje, po imenu Jožef, ki je bil tudi sam Jezusov učenec. ⁵⁸ Ta pristopi k Pilatu in prosi za Jezusovo truplo. Tedaj zapove Pilat, naj mu ga izroče. ⁵⁹ In Jožef vzame Jezusovo truplo in ga zavije v čisto platno ⁶⁰ in ga položi v novi svoj grob, ki ga je bil izsekal v skali, in privativši velik kamen grobu na vrata, odide. ⁶¹ Bila je pa tam Marija Magdalena in druga Marija, sedeč grobu nasproti.

⁶² Drugi dan pa, ki je za dnem pripravljanja, se zbero višji duhovniki in farizeji pri Pilatu, ⁶³ go-

voreč: Gospod, spomnili smo se, da je ta slepar, ko je še živel, dejal: Čez tri dni vstanem od smrti. ⁶⁴ Zapovej torej, naj se grob zavaruje do tretjega dne, da morda ne pridejo učenci njegovi in ga ukradejo ter reko ljudstvu: Vstal je od mrtvih; in zadnje sleparstvo bo hujše od prvega. ⁶⁵ Pilat pa jim reče: Vzemite stražo, pojdite, dobro zavarujte, kakor veste. ⁶⁶ Oni pa odidejo in ko zapečatijo kamen, zavarujejo grob s stražo.

Poglavje 28.

Po sobotnem večeru pa, ko se je svital prvi dan tedna, pride Marija Magdalena in druga Marija, da pogledata na grob. ² In glej, velik potres nastane; zakaj angel Gospodov je prišel z neba in pristopivši, odvali kamen od vrat in sede nanj. ³ Bilo je pa obličje njegovo kakor blisk in obleka njegova bela kakor sneg. ⁴ In od strahu pred njim strepetajo stražniki in postanejo kakor mrtvi. ⁵ Angel pa izpregovori in reče ženam: Ne bojte se! vem, da iščete Jezusa križanega. ⁶ Ni ga tu; vstal je namreč, kakor je rekel. Pridite in pogledjte mesto, kjer je ležal Gospod! ⁷ In pojdite hitro in povejte učencem njegovim, da je vstal od mrtvih; in glejte, pred vami gre v Galilejo, tam ga bode videli. Glejte, povedal sem vam. ⁸ In naglo zapuste grob s strahom in z velikim veseljem in teko, da sporoče učencem njegovim. ⁹ In glej, Jezus jim pride naproti in reče: Pozdravljene! One pa pristopijo in se oklenejo nog njegovih ter ga molijo. ¹⁰ Tedaj jim reče Jezus:

Ne bojte se! Pojdite, sporočite bratom mojim, naj gredo v Galilejo, in tam me bodo videli.

¹¹ Medtem pa ko gredo, glej, pridejo nekateri od straže v mesto in naznanijo višjim duhovnikom vse, kar se je bilo zgodilo. ¹² In oni se zbero s starejšinami in se posvetujejo, ter dajo vojakom mnogo denarja, ¹³ rekoč: Recite, da so prišli po noči učenci njegovi in so ga ukradli, ko smo mi spali. ¹⁴ In če to izve poglavar, pomirimo ga mi, da boste vi brez skrbi. ¹⁵ Oni pa vzemo denar in storé, kakor so bili poučeni. In razglašena je ta beseda pri Judih do današnjega dne.

¹⁶ Enajsteri učenci pa odidejo v Galilejo, na goro, kamor jim je bil Jezus ukazal. ¹⁷ In ko ga ugledajo, ga molijo; nekateri pa dvomijo. ¹⁸ In pristopi Jezus ter jim govori in reče: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. ¹⁹ Pojdite torej in pridobivajte *mi* v učence vse narode, krščujoč jih v ime Očeta in Sina in svetega Duha, ²⁰ učeč jih, naj izpolnjujejo vse, karkoli sem vam zapovedal. In glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000048589

